

GOŃNIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 72 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. (tylko dla osób prywatnych); dla poszuk. pracy 20 gr. Pierwsze słowa tłusty druk (najwyżej dwa słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 50.

Kraków, niedziela 3 marca 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję reku pisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie prze syłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 zł w odosłaniem do domu 5 zł.

Sądy niemieckie i sądy polskie na terenie Gen. Gubernatorstwa.

Nowa organizacja wymiaru sprawiedliwości

Kraków, 1 marca. Zarządzenie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich terenów miniera Rzeszy dr. Franka z dnia 19 lutego 1940 r. poddaje zasadniczej reorganizacji wymiar sprawiedliwości na obszarach Generalnego Gubernatorstwa.

Oprócz istniejących już sądów specjalnych, dla wykonywania niemieckiego wymiaru sprawiedliwości, zostaną powołane do życia na terenie Generalnego Gubernatorstwa „sądy niemieckie” i „wyższe sądy niemieckie”.

Wyższe sądy niemieckie, działające w składzie trzech sędziów, tworzy się w każdym dyskrtyce w miejscu siedziby urzędowej szefa dystryktu. Sądy niemieckie tworzy się w miejscowościach: Kraków, Rzeszów, Lublin, Chełm, Radom, Piotrków,

Warszawa i Żyrardów. Sądy niemieckie wyrokują w składzie sędziowskim jednoosobowym. Na zarządzenie szefa dystryktu roki sądowe mogą się też odbywać poza siedzibą sądu.

Zarządzenie postanawia dalej, że niemieckiemu wymiarowi sprawiedliwości podlegają obywatele Rzeszy niemieckiej i osoby narodowości niemieckiej. Sądy niemieckie rozstrzygają według prawa karnego niemieckiego.

Dalsze zarządzenie Generalnego Gubernatora postanawia, że polski wymiar sprawiedliwości może być dopuszczony w tej mierze, o ile nie zachodzi wypadek właściwości sądu niemieckiego. Przepisy prawa polskiego, dotyczące uprawnienia polskich władz sądowych do warunkowego nakła-

dania kar wolnościowych i grzywnień oraz innego udzielania ulaskawień, zostają zniesione.

Dla wykonywania polskiego wymiaru sprawiedliwości pozostają w mocy polskie ustawy i rozporządzenia, o ile Generalny Gubernator inaczej nie postanowi. Polski wymiar sprawiedliwości wykonują sądy grodzkie, sądy obwodowe i trybunały apelacyjne. Sąd apelacyjny będzie utworzony dla każdego dystryktu w miejscu siedziby urzędowej szefa dystryktu.

Sądy pracy zostają zniesione, a sprawy, należące do tych sądów, przekazuje się sądom grodzkim. Polskie sądy podlegają bezpośrednio nadzorowi szefa dystryktu. Wyroki wydają te sądy „w imieniu prawa”.

Z dnia na dzień

(—) Kraków, 1 marca.

Włochy stoją z bronią u nogi. Przywykliśmy już do tego, że dzienniki demokracji zachodnich raz poraz puszczają w świat wiadomości, mające zasugerować przekonanie o rzekomej oziębieniu się stosunków, łączących mocarstwa osi i równoczesnym zbliżeniu pomiędzy Rzymem a Paryżem i Londynem.

Ukazywanie się w pewnych odstępach czasu pogłosek tego rodzaju stanowi dowód, że mają one stanowić swego rodzaju balony próbnego, których celem jest stwierdzenie siły wytrzymałości stosunków między Berlinem i Rzymem.

Te zabiegi o względy Włoch nie znajdują jednak żadnej wzajemności w Rzymie. Nowe Włochy nie zapomniały o dwóch sprawach: po pierwsze, że po wojnie światowej Anglia i Francja pozbawiły Włochy owoców zwycięstwa, powtóre zaś, że oba te państwa dziwnym trafem znajdują się zawsze tam, gdzie chodzi o szkolenie interesom włoskim i o uniemożliwienie im rozszerzenia niezbędnego dla nich obszaru życiowego.

W Rzymie nie zapomniano o tem, kto w okresie wojny abisyńskiej wystąpił ze zorganizowaniem sankcyj antywłoskich, kto stanął na przeszkodzie w likwidacji hiszpańskiej wojny domowej i kto chciał uczynić Albanję bramą wypadową przeciwko Włochom.

Jako mocarstwo śródziemnomorskie są Włochy zdane na posiadanie wolnego dostępu do wszystkich wód świata i do swych posiadłości zamorskich. Niestety, wszystkie te przejścia znajdują się w angielskim bądź we francuskim posiadaniu. Ustawiczne pogroźki na temat zamknięcia wspomnianych przejść lub uniemożliwienia im dostępu stają się dla takiego mocarstwa jak Włochy poprostu nie do zniesienia. W sposób jasny i rzeczowy zgłosili Włochy swoje w tej mierze roszczenia, z których żadną miarą zrezygnować nie są w stanie.

Od pewnego czasu daje się zauważyć w Londynie całkowite oziębienie nastrojów w odniesieniu do Włoch, co w Rzymie przyjęto z zupełną obojętnością. Pod wodzą Mussoliniego kroczą Włochy naprzód silnie i niewzruszone.

Wojna, w której Włochy nie biorą czynnego udziału, wymaga od jej obywateli najmniejszych ofiar i poświęceń, przede wszystkim zaś **maximum wysiłków**. Liczne, powołane pod broń, roczniki rezerwistów są gotowe do wystąpienia w obronie całości swego kraju.

Mimo wszystko jednak w obecnej wojnie Włochy nie są bezczynnym widzem, któremu wynik tych zapasów jest obojętny. Wręcz przeciwnie. Włochy biorą w tej wojnie żywy udział a sympatje tego państwa dla Niemiec są zupełnie zrozumiałe i niedwuznaczne. Te sympatje, podkreślane wielokrotnie i z naciskiem przez Mussoliniego są bardzo często wypowiedane zarówno przez zajmujących kierownicze stanowiska włoskich mężów stanu jak i przez prasę.

Nadzieje mocarstw zachodnich na zachwianie się paktu niemiecko-włoskiego okazały się złudnymi. Dzięki niezmiernie sile gospodarki swego kraju i dzięki mocy swych wpływów Włochy całkowicie wypełnią owe zobowiązania. Jak wiadomo, już w chwili wybuchu wojny zrezygnował Führer z pomocy militarnej Włoch. Jeśli by jednak zagła potrzeba zażądania pomocy Włoch w znaczeniu zbrojnym, to dane przez Mussoliniego słowo **obrócone będzie w rzeczywistość**, o której powiedział on w jednym ze swych ostatnich przemówień, że „jeśli ojczyzna wyda rozkaz będzie naród włoski przygotowany do udzielenia swej pomocy”.

Hindusi zrywają dalsze rozmowy z wicekrólem Indji.

(—) Rzym, 1 marca. Z Patny w Indjach dowiaduje się „Giornale d'Italia”, że w wyniku wielkiej mowy, wygłoszonej przez Ghandiego zapadła w Komitecie kongresowym uchwała zrezygnowania z wszelkich rokowań z wicekrólem Indji. Według „Giornale d'Italia”, miał komitet kongresowy złożyć oświadczenie, że wojenne dążenia Wielkiej Brytanji nie znajdują w Indjach najmniejszego posłuchu, jako nie przedstawiające znaczenia dla tego kraju.

Ostre oświadczenie chińskie przeciw Anglii.

Odrzucenie zaproszenia na 100-lecie zabrania portu w Hongkongu przez Anglików.

(—) Szanghaj, 1 marca. Chiński dziennik „Kwangtung Hsuen Pao” występuje w bardzo ostrych słowach przeciw bezczelnemu zaproszeniu, wystosowanemu przez Anglię do Chińczyków w Hongkongu o wzięcie udziału w uroczystościach 100-lecia otwarcia portu angielskiego w Hongkongu. Jak wiadomo ludność chińska stanowi 90 procent ogółu ludności tej kolonii brytyjskiej.

Chiński dziennik stwierdza z oburzeniem, że Anglia dokonując bezprawnego rabunku w Hongkongu, odebrała narodowi chińskiemu niezmiernie dobrą materjalną i bogactwa się przez 100 lat w bezwstydnym sposób kosztom Chin. Obecnie Anglia odważyła się zaproponować swym chińskim ofiarom wzięcie udziału w uroczystościach jubileuszu tego brytyjskiego aktu gwałtu. Jedyną odpowiedzią, jakiej powinien udzielić każdy narodowo nświadomiony Chińczyk — píše dalej dziennik — na tę prowokację angielską powinna być dumna odmowa. Chińczycy zrozumieli już dzisiaj, że bezczelne i podstępne „djabły angielskie” są w rzeczywistości największymi wrogami Chin. Obecnie te djabły żądają od Chińczyków, aby urządzili święta jubileuszowe dla swych stuletnich ciemności z okazji wydarzenia, które dla każdego Chińczyka stanowi bolesny wyrzut przeszłości (g).

O 30 000 więcej włoskich robotników rolnych do Niemiec.

Pomyślne zakończenie rokowań niemiecko-włoskich.

(—) Berlin, 1 marca. Rokowania niemiecko-włoskie w sprawie sprowadzenia do Niemiec włoskich robotników rolnych zostały zakończone w dniu 27 lutego.

W wyniku rokowań zawarto porozumienie, na mocy którego w roku 1940 w porównaniu z rokiem 1939 dodatkowo zatrudnionych będzie w Niemczech 30.000 włoskich robotników rolnych, a pozatem rolnicze siły niewykwalifikowane. Umowa została podpisana ze strony włoskiej przez prezesa faszystowskiej korporacji robotników rolnych prof. Lai, ze strony niemieckiej przez dyrektora ministerjalnego dra Beisiegla.

W czasie aktu podpisania przewodniczący obu delegacji wyrazili swe zadowolenie i radość z powodu uzyskania tak szybkiego i pomyślnego wyniku rokowań, oraz podkreślili koleżanostwo ducha, jakie cechowało cały przebieg rokowań.

Zawarte porozumienie stanowi dalszy dowód zacieśnienia przyjaznych stosunków między obu narodami, a równocześnie wykazuje, jak bardzo Włosi są zadowoleni z przyjaźni, traktowania i wyżywienia swoich obywateli, zajętych na robotach rolnych w Niemczech. (g).

Lokalne wypadki oddziałów wywiadowczych.

Komunikat Naczelnej Komendy armji niemieckiej.

(—) Berlin, 1 marca. Naczelna komenda armji niemieckiej komunikuje:

W rejonie pogranicza, na zachód od miejscowości Merzig i na północny zachód od Weissenburg miały miejsce lokalne wypadki oddziałów wywiadowczych, w czasie których nieprzyjaciel poniósł straty i został zmuszony do pozostawienia licznych jeńców w naszych rękach.

W nocy z 27 na 28 lutego br. przeleciały pojedynczo samoloty nieprzyjacielskie nad terenem Niemiec północno-zachodnich przy czym dwa samoloty dokonały przelotu ponad granicą niemiecko-holenderską.

W dniu 28 lutego br. działalność lotnictwa była nieznaczna. Wojska lotnicze dokonywały jedynie lotów patrolowych na pograniczu.

Nowy sukces niemieckiej łodzi podwodnej.

80 tys. tonażu zatopione w dwóch rajdach dalekomorskich.

(—) Berlin, 1 marca. — Jedna z niemieckich łodzi podwodnych, która ostatnie porobiła ze służbowego rajdu dalekomorskiego, złożyła meldunek o zatopieniu 45 tys. ton okrętów nieprzyjacielskich.

W ten sposób wspomniana łódź podwodna w dwóch rajdach dalekomorskich zatopila rekordową cyfrę 80 tys. tonażu nieprzyjacielskiego.

Floty państw neutralnych ponoszą straty bez przerwy.

Ciężkie uszkodzenie i zatonięcie parowca greckiego. Także szwedzki parowiec zatonał.

(—) Amsterdam, 1 marca. Reuter donosi z Londynu, że we wtorek wieczorem pewien statek halenderski przywiózł do jednego z portów 19 ludzi należących do załogi greckiego parowca „Efos”, pojemności 1245 ton. Sądzi się tu, że parowiec grecki w poniedziałek rano „najechał na kadłub zatopionego okrętu na morzu Północnym”. Przypuszcza się tu, że wszyscy członkowie załogi zostali uratowani.

Według dalszego doniesienia Reutera z Londynu, we wtorek angielski pancernik wojenny przywiózł do jednego z portów w północnej Szkocji 17 członków załogi szwedzkiego parowca „Nordia” pojemności 1311 ton. Statek „Nordia” uległ na morzu katastrofie wskutek przedziurawienia dna i zatonał w ciemnościach na wysokości wybrzeża norweskiego. Dotychczas nie odnaleziono dwóch ludzi załogi. (g).

Wspólne prawa Włoch i Hiszpanji na morzu Śródziemnym.

Gibraltar stał się ogniskiem zapalnym. — Przemówienie Federzoniego w Madrycie

(—) Madryt, 1 marca. — W związku z aktem otwarcia włoskiego Instytutu kultury w Madrycie wygłosił przewodniczący Akademji Włoskiej Federzonio przemówienie, w którym podkreślił prawa i zadania Włoch i Hiszpanji na morzu Śródziemnym.

M. in oświadczył on, że morze Śródziemne może być nazwane „mare nostrum” w znaczeniu wspólnych interesów Włoch i Hiszpanji. Musi być przywrócona równowaga na morzu Śródziemnym, muszą istnieć gwarancje tej równowagi, bowiem również Hiszpania stanowi czynnik cywilizacji i kultury w Afryce. Z pełnym zado-

woleniem i radością powitano we Włoszech fakt, że po wojnie domowej stało się Marokko hiszpańskie bardziej zwarte i spójne.

Zkolej wspomniał Federzonio, że wskutek łupieżkiej wyprawy angielskiej, stał się Gibraltar lusem Anglii. Stanowi on ustawiczne ognisko międzynarodowego niepokoju.

Na zakończenie przemówił minister spraw wewnętrznych Hiszpanji Serrano Suner, który w swej mowie podkreślił łączność obydwu krajów.

0 20 km naprzód posunęły się wojska sowieckie w Finlandji.

Silne ataki sowieckie na Petsamo.

(=) Moskwa, 1 marca. — Na najbardziej na północ wysuniętym odcinku frontu fińsko-sowieckiego w rejonie Petsamo, rozpoczęły wojska sowieckie po dłuższym okresie ciszy, nowe silne ataki.

Na odcinku, przylegającym bezpośrednio do granicy norweskiej, przesunęły wojska sowieckie swe pozycje aż do miejscowości Nautsi. Atak sowiecki został wykonany przy silnym poparciu lotnictwa i przyczynił się do zdobycia terenów na głębokość 20 km, na drodze do oceanu Lodowatego w kierunku południowym. Fińskie Haje obronne mają się również znajdować w okolicy Nautsi.

* * *

Fiński komunikat wojskowy donosi, że walki na półwyspie Karelskim prowadzone były przy żywym poparciu artylerji z obu stron. Na innych odcinkach frontu prowadzono działalność patrolową i toczono mniejsze potyczki. Fińska flota powietrzna była również bardzo czynną. Lotnictwo rosyjskie koncentrowało swoją działalność na terenie wojennym na półwyspie Karelskim oraz na północny wschód od jeziora Ładoga. Widziano jednak również rosyjskie samoloty na najbardziej na północ wysuniętym odcinku frontu pod Petsamo. W głębi kraju narażone były na ataki lotnicze miejscowości Hanko, Kouvola i Hamina.

Anglja uzbraja wszystkie statki handlowe.

Admiralicja brytyjska przedłożyła Izbie Gmin wielkie plany zbrojenia floty.

(=) Amsterdam, 1 marca. Według zapowiedzi pierwszego lorda brytyjskiej admiralicji, złożonej we wtorek przed Izba Gmin, Anglja zamierza obecnie uzbroić wszystkie statki handlowe, mające ponad 500 ton pojemności.

Dodać należy, że na ogólną cyfrę 3125 statków, wchodzących w rachubę, dotychczas jest już 1920 uzbrojonych (g).

Przygwożdżenie angielskiego kłamstwa

(=) Oslo, 1 marca. — Wiadomości, zamieszczone przez środowe dzienniki poranne i wieczorne w Oslo, ilustrują typowe metody, jakimi posługuje się propaganda, mająca swe źródło w Londynie dla wywołania stanu zaniepokojenia w Norwegji.

Poranne wydanie „Morgenbladet” opublikowało fałszywą informację z Londynu jakoby na wyspach Szotlandzkich rzekomo znaleziono koło ratunkowe, pochodzące z norweskiego okrętu „Margit”, przynależnego jakoby do Haugesund. Wiadomość ta została prawdopodobnie wydrukowana bez dokładniejszego sprawdzenia, ponieważ tegoż dnia wieczorem norweski dziennik handlu i żeglugi z całą pewnością stwierdził, że okrętu tej nazwy wogóle w Haugesund nigdy nie było.

Zgon b. prezydenta dr. Hainischa

Wiedeń, 1 marca. — W mieście Glognitz (Dolna Austria), zmarł w dniu 26 lutego, b. długoletni prezydent Austrii dr. Michal Hainisch.

Zmarły, który reprezentował narodowomieszczański kierunek i stale występował w obronie wniosku o połączenie Austrii z Rzeszą, pełnił urząd prezydenta Austrii w latach 1920—1928. Zrezygnował on ze swego stanowiska na skutek intrygi partji chryześcijańsko-socjalistycznej. Później był ministrem handlu w gabinecie kanclerza związkowego Schobera.

„Z natury rzeczy każdy z nas jest przyjacielem Niemiec”.

Sano Mach o swej podróży do Niemiec.

Bratysława, 1 marca. Słowacki dziennik „Slovenska Sloboda” opublikował wywiad z głównym komendantem gwardji Hlinkowskiej i szefem propagandy rządu słowackiego Sano Machem na temat jego podróży do Niemiec.

Sano Mach oświadczył, że podróż ta miała głębsze znaczenie nietylko dlatego, że udał się on do wielkiego sojusznika i gwaranta państwa słowackiego, ale także dlatego, że w tych czasach złożył on wizytę wielkiemu przyjacielowi. Nie wymaga bliższych wyjaśnień, co oznacza przyjaźń wielkiego narodu niemieckiego dla Słowacji, zwłaszcza w tym czasie, kiedy zbliża się rocznica odzyskania przez Słowację niezawisłości.

Sano Mach dał następnie wyraz nadziei, że podróż przyczyni się do dalszego umocnienia słowacko-niemieckiej przyjaźni. Naród słowacki, a przede wszystkim jego elita —

gwardja Hlinkowska — stół zwarci za swoim dowódcą i karnie wypełni program rządu dr. Tuki. On sam — Sano Mach — w dobrze zrozumianej miłości do swego ludu, jest oddany przyjacielem wielkiego narodu niemieckiego. Zdanie to dotyczy każdego także innego Słowaka. Państwo słowackie jest dziełem walki rolników i robotników. Każdy z miłości do swego ludu — jest przyjacielem Niemiec.

Sześć propagandy Słowacji Sano Mach przybył do Berlina.

(=) Berlin, 1 marca. Na zaproszenie Rządu Rzeszy przybył we czwartek przedpołudniem do Berlina z kilkudniową wizytą naczelny komendant gwardji hlinkowskiej i szef propagandy rządu słowackiego Sano Mach.

Pp. Teitelbaum, Jajteles i Ska posiedzą w ciężkim więzieniu.

Zakończenie wielkiego procesu przeciw węgierskim żydom-przemysłowcom.

(=) Budapeszt, 1 marca. Królewska węgierska kurja, jako najwyższa instancja zatwierdziła zasadniczy wyrok w największym dotychczas procesie przemysłowców dewiz na Węgrzech.

Na mocy tego wyroku każdy z uczestników bandy żydowskich przemysłowców walut, złożonej z 10 osób, skazany został na 4 lata ciężkiego więzienia i 6.000 pengő grzywny.

Skazana banda żydowskich przestępców, której członkowie noszą „rasowo” brzmiące

nazwiska, jak Teitelbaum, Goldreih, Brach i Friedman Jajteles, w ciągu swej wieloletniej zbrodniczej działalności przemycili złoto i dewizy, wartości około 10 milionów pengő z Węgier przez byłą Czechosłowację do dawnego państwa polskiego. W toku bardzo obszernie i drobiazgowo przeprowadzonego postępowania dowodowego, stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, że wszyscy skazani żydzi w liczbie 10 pracowali na zlecenie międzynarodowego konsorcjum żydowskich przemysłowców walutowych. (g).

Lord-kłamca otrzymał zasłużoną odprawę.

(=) Medjolan, 1 marca. W związku ze spóźnionym przyznaniem się do uszkodzeń pancernika wojennego „Nelson”, udzielił dziennik „Regime Fascista” zasłużonej odprawy bezczelnym metodom lorda-kłamcy Churchilla.

Za każdym razem — pisze dziennik z Cremony — ilekroć niemieckie komunikaty urzędowe doniosą o fakcie zatopienia okrętów, nadchodzi śpiesznie zaprzeczenie Londynu usiłujące osłabić rozmiary poniesionych strat. Ostatnie wywody Churchilla przed Izba Gmin stanowiły przekonywający dowód, że Londyn stara się zatuszować prawdę.

Kiedy więc Niemcy donieśli, że również pancernik „Nelson” uległ uszkodzeniu, jedyną troską admiralicji brytyjskiej było zatajenie przed swym społeczeństwem tego nieprzyjemnego faktu. Nie było to jednak możliwym na dłuższą metę, ponieważ los tego pancernika wojennego stał się w krótkim czasie wiadomym w kołach londyńskich.

Trzeba być ślepym — pisze dalej dziennik — aby nie przyznać, że sytuacja w roku 1940 jest zupełnie inna, niż w roku 1914. —

Zaopatrzenie Anglii w żywność stało się dziś szczególnie trudne, m. in. z tego powodu, że Wielka Brytania musi przywozić 70 proc. swego zapotrzebowania. Można więc z tego wysnuć wniosek, że Angley właściwie już wojnę przegrali.

Irlandzka partja rewolucyjna dąży do zniszczenia Imperjum bryt.

(=) Nowy Jork, 1 marca. Korespondentka „Herald Tribune” nadsyła z Dublina reportaż opisujący rozmowę z pewnym działaczem rewolucyjnej organizacji irlandzkiej (IRA), nie wymienionym po nazwisku, w toku której tenże w sposób następujący określił cele IRA: „Naszym najwyższym celem jest zniszczenie brytyjskiego Imperjum światowego, które uważamy jako najhaniebniejszy polityczny system na kuli ziemskiej. Jako cel następnny uważamy zjednoczenie republiki Irlandzkiej z państwem północno-irlandzkim i utworzenie jednej republiki Irlandzkiej”.

9 Niemców statku „Asama Maru” znajduje się już na wolności.

(=) Tokio, 1 marca. Dziewięciu Niemców z japońskiego statku „Asama Maru” przybyło dziś przedpołudniem do Jokohamy, gdzie pasażerowie ci zostali przekazani przedstawicielom japońskiego ministerstwa spraw zagranicznych.

Po załatwieniu formalności paszportowych i celnych, opiekę nad Niemcami bją niemiecki konsul generalny. W gmachu konsulatu generalnego Niemcy zostali powitani przez przedstawicieli ambasady, partji i członków miejscowej kolonii niemieckiej (g).

Plk. Bodini przyjęty przez ministra spraw zagr. Rzeszy.

(=) Berlin, 1 marca. Szef sztabu włoskiej organizacji młodzieży pułkownik Bodini został przyjęty w towarzystwie szefa sztabu młodzieży niemieckiej Lauterbachera przez ministra spraw zagranicznych Rzeszy.

Angielski parowiec wjechał „na mieliznę”

(=) Londyn, 1 marca. Pasażerski motorowiec „Ulster Queen” (3.791 t. r.), który w ub. środę odbywał podróż z Liverpoolu do Belfastu osiadł w pobliżu wyspy Man „na mieliznę”. Wszystkich podróżnych w liczbie 93 osoby udało się uratować i przewieźć na ląd pod Belfastem.

Straszliwy pożar fabryki w Londynie.

Amsterdam, 1 marca. — W pewnej fabryce, położonej we wschodniej części Londynu wybuchł we środę wielki pożar. Musiano opróżnić liczne domy, znajdujące się w pobliżu i eksmitować ponad 100 rodzin, ponieważ iskry wleciały ogień także i w tych domach. Straż pożarna zdołała ugasić pożar dopiero po wilegodzinnej pracy.

Straty wywołane pożarem mają być bardzo znaczne.

Z dniem 1 marca wchodzi w życie włoska ustawa rasowa.

(=) Rzym, 1 marca. — We Włoszech wchodzi w dniu 1 marca br. w życie przepisy prawne włoskiego ustawodawstwa rasowego. Przepisy te postanawiają o zakazie uprawiania przez żydów zawodu lekarskiego, adwokackiego i dziennikarskiego.

Mussolini przyjął generała Baistrocchi'ego.

(=) Rzym, 1 marca. — Mussolini przyjął dowódcę armji generała Baistrocchi'ego, z którym odbył dłuższą rozmowę oraz poruszył zagadnienia natury wojskowej.

86 śmiertelnych ofiar katastrofy w Trieście.

Rzym, 1 marca. — Według ostatnich doniesień straszliwa katastrofa w kopalni węgla Arsa pod Triestem pociągnęła za sobą 86 śmiertelnych ofiar.

Lawina zasypała samochód.

Salzburg, 1 marca. — We czwartek na ul. Gastener został zasypany przez lawinę samochód. Dwaj pasażerowie samochodu zostali zabici na miejscu, trzeci odniósł ciężkie rany. Samochód został zniszczony.

Firma Nabijalski et Co.

Przypomni mi się Ferdek. Stary drań i przyjaciel, kompan wymieniony oraz mój dłużnik na 15 złotych jeszcze z przedwojennych czasów. Co kupi się dzisiaj za to? Ale wszystko jedno. Zawsze 15 zł piechota nie chodzi.

Idę. Wspinam się na czwarte piętro i czytam na drzewiach do garsoniery Ferdka szumny szyl:

Biurowi zleceń.

Pośrednictwo w kupnie i sprzedaży. Podania do władz, interwencje, tłumaczenia szybko, solidnie, najtaniej. Nabijalski & Co.

— To cię zatkano, hehehe! — przywitał mnie Ferdek. — Dębiejesz, co?

— Owszem, dębieję. — zgodziłem się. — Ale nie poto przyszedłem.

— Rozumie się. Przycisnęło cię i przyszedłeś po swoje 15 złotych? Dostaniesz je. Oczywiście nie gotówka. Chyba, że przyjmiesz stuzłotówkę i wydasz resztę. Ale zapewne tyle nie posiadasz. Mogę ci więc spłacić dług przewozem jakichś mebli, pośrednictwem, wskazaniem źródła zakupu maki, węgla, nafty, tytoniu, wódeczki etc. Oto mój cennik. Wybieraj!

— Siadam na bezprężynowej otomanie, walac butem o but w nieopalanym pokoju, i rozglądam się z zaciekawieniem. Oto — aż trzy maszyny do pisania!

— Wiesz co, mam coś do przepisania na maszynie. Może w ten deseń ubijemy interes?

Ferdek zrobił mi nieco speszona. I teraz doptero syostrzegłem, że w jednej maszynie nie było wózka, druga strajkowała chyba już w arce Noego, a trzecia musiała służyć alchemikom do zgotowania odmiennych celów.

— To tylko atrapy. — rzekł lekceważąco. — Interes, rozumiesz, reprezentacja...

— Rozumiem — odpartem — ale powiedz mi, czy twój interes kwilnie przy takich, za preproszaniem, inwestycjach?

— I jak jeszcze! Zrozum, że kupiec jest podobny do rybaka. Im szerszy zasięg połowu, tem lepsze szanse. Im większe sieci, tem obfitszy plon. Zlecenia i pośrednictwa, to połowienie na wieloryby na prowizję przy sprzedaży kamienicy, folwarku, fabryki etc. To coś, co od razu stawia na nogi. Nieszety takiego wypadku jeszcze nie miałem. A podania, interwencje, tłumaczenia i tym podobne drobiazgi, to połów na śledziki. Niezawodny, bo tuch nigdy nie brak. Sieci poprostu pekają. To ci maluczy, którzy finansują nam okrasę, dancing i co się omnięjsze zachcianki przyjacielek.

— No dobrze. Ale przypuścmy, że nie jestem twoim przyjacielem tylko pierwszym lepszym klientem, który prosi, dajmy na to, o napisanie podania niemieckiego o wydanie przepustki do Bydgoszczy o koncesję turlonowa, albo o wypłacenie emerytury. Przecież ty nie masz pojęcia o niemieckim, nie możesz posiadać najmniejszych pradziada Nabijalski, to nie poto, aby u nich interwenjować, i wogóle brak ci

wszelkich danych, aby nieść klientowi skuteczną pomoc?

— Idiota! — zawyrokował Ferdek i przybrał pozę Macchavella. — Tobie rozchodzi się o skutek? Mnie o forszę. Reszta furda.

— Zgoda. A nie nabili cię jeszcze żaden klient?

— Wypraszam sobie wszelkie aluzje do mego nazwiska, — nadasał się mój rozmówca. — Jeżeli nazywam się z dziada pradziada Nabijalski, to nie po to, aby mnie nabijali, lecz abym ja nabijał, mianowicie w butelkę. A propos zreszta butelki. Podobno rod mój wywodzi się od Nabijalskich i dopiero za Gasów, którzy, jak wiadomo, piszą „p” a czytają „b”, nazwisko nasze uległo zniekształceniu. Co zresztą dąłoby się też uzasadnić odziedziczonej po przodkach uklinalcji do butelki.

— Wyreżyseruje ci mój proceder, — rzekł Ferdek z miną wychowanka Reduty. — Otóż przychodzi klient. Pierwszą zasadą mego przedsiębiorstwa jest dyskretne wybudanie go, czy przypadkiem nie umi więcej po niemiecku ode mnie Orzywiskie. Wówczas zasymuje go całym zasobem słów i zwrotów niemieckich, wyuczonych ze słownika, który sprzedają za jedne 30 groszy przy Ogrodzie Saskim. Gość jest naturalnie kompletnie oświeśmiony. Tak, sprawa jest rzeczwiście niesłychanie skomplikowana. Pan rozumie, władze rolja trudności ze względów zasadniczych. Pan wogóle nie dostałby się tam. Ostatnie podejme się tego, choć niechętnie. Ale tracę czas, trocę klientów... To kosztuje... podanie — rozumie się klasa, 15 zł, jednorazowa interwencja 25 zł dorozka 10 zł razem 50 złotych. To mało, bo kto wie, czy nie wypadnie jakie śniażanko albo inne szpezy. Naprawdę nie wiem dlaczego to czynię, bo nie literalnie przy tem nie

zarobię. Ale trudno. Rzekło się słowo, kołyla u plotu. Taki już jestem. Pracuję z własną stratą. Niech pan przyjdzie jutro o tej samej porze”.

— Sprytnie to sobie ułożyłeś. Ale jak wywiązujesz się z tych przyrzeczeń?

— Bardzo prosto. Jeśli chodzi o napisanie podania, każę klientowi przyjść za godzinę. W międzyczasie idę o piętro wyżej do mojej współniczki Sury Fliegenleim, która wygotowuje mi je na maszynie walizkowej swojej szwagierki Feigi Hengstmanier. Bleau stylistyczne, gramatyczne i ortograficzne nic mnie nie obchodzi. Niech widzę się trochę pomezka. A jeśli rzucą do kosza, nie moja, tylko ich wina.

— To rzeczwiście mało skomplikowane. Ale interwencje!

— W takich sprawach zadają sobie oczywiście więcej trudu. Wkładam napisane przez Fliegenleimównę na maszynie Hengstmanierowej podanie do komisji, naklejam znaczek 24 groszowy i wysyłam pod adresem X. Y. Niech on łamie sobie głowę, dokad je skierować.

W tej chwili przypomniła mi się pewna scena w jednym z oświeśmionych niemieckich, której byłem świadkiem. Urzędnik, który rozpieczętował koperty i segregował wnioski, wybuchnął naile homeruckim śmiechem. „Kawalek” szedł z ręki do ręki, od biurka do biurka, szercząc prawdziwą epidemję wesolości. Jednomuslnie zawyrokowano, że najwłaściwszem załatwieniem sprawy byłoby przekazanie go do czasopisma humorystycznego.

Czy nie był to przypadkiem wniosek z „biura” Ferdka Nabijalskiego vel Nabijalskiego, napisany żargonem rannu Surci?

A może i ja, i Ty, Czytelniku, i my wszyscy potwieramy biura podania?

Co to jest taniec?

Obrzęd mistyczny — rozrywka — sztuka.

Kraków, w marcu.

Taniec, który jest zjawiskiem powszechnym, uważają jedni za wyładowanie nadmiaru energii, inni za wyraz wojowniczości, a jeszcze inni widzą w nim odbicie instynktów seksualnych lub radości. Charakter tańca zależy, podobnie, jak i akompaniament muzyczny, od klimatu i temperamentu tańczących.

Aryjczycy szukają w tańcu zapomnienia.

Jest on dla nich zbiorową rozrywką, czynnym przejawem radości. Tańczą mężczyźni z kobietami, razem lub osobno, według przyjętych form lub własnej fantazji.

Murzyni, obdarzeni wielkim poczuciem rytmu, powolni, wytrzymali, choć niezdolni do wielkich wysiłków, podnieceni niecodziennym zdarzeniem — tańczą. Na całej przestrzeni Afryki tańczą prawie jednako.

Denerwujący, głuchy dźwięk „Tam-Tamów” jest akompaniamentem dla monotonego, jakby symbolicznego tańca, powstającego z kilku prymitywnych ruchów, powtarzających się w nieskończoność. Pod ich wpływem tańczący zapominają o otoczeniu i o sobie. Rytm wypełnia bez reszty ich świadomość, — rytm wyczerpujący ich do ostatka, lub po kilkugodzinnym tańcu, kończący się orgią.

Inną zupełnie formę przybrał taniec u narodów lub szczepów koczowniczych.

Czerwonoskórzy, oraz niektóre plemiona mongolskie, mają swój „taniec wojenny”, tańczony zwykle przed walką lub wyprawą. Celem i zadaniem jego jest **zagrzewanie się do czynów**, podsypanie krwiożerczych instynktów i wojowniczości.

Inaczej rozumie taniec cały **Wielki Wschód**. Arabowie, plemiona kaukaskie, Mongoljia — to ludzie, którzy kochają taniec, lecz sami nigdy nie biorą w nim udziału. Te miliony umieją oceniać, ganić, chwalić i wynagradzać taniec, bo taniec — w ich pojęciu — to **rozkosz dla oczu**.

Taneerki hinduskie wykonują taniec religijny.

Setki i tysiące przyglądają się garstce tancerzy, ci zaś potrafią ich ożywić, rozpalili, zmusić do klaskania w dłonie, kołysania się w takt, lub pokrzykiwania. Na Dalekim Wschodzie, w krajach, które są kolebką tańca wschodniego, a może i wszystkich tańców świata, w Indjach, Indochinach i na Archipelagu, tańczą tylko

nieliczni powołani, — reszta podziwla. Indje były prawdopodobnie

kolebką tańca opartego na motywach religijnych,

tańca, który od lat pozostał niezmiennym. Narodził się w świątyni i długi czas nie przekroczył jej progów. Każdy ruch tańca,

Bajadery hinduskie.

Blondynki mogą silniej nienawidzieć.

Czy kolor włosów zdradza życie duchowe?

Kraków, 1 marca.

Statystyka, która oblicza wszystko co istnieje na świecie, ustaliła, że blondyn posiada przeciętnie 150.000 włosów, człowiek o ciemnych włosach 130.000, a rudzie zaś ledwie tylko 25.000 włosów na głowie. Tem się tłumaczy fakt, że włos rudy jest o wiele grubszy od włosa blondyna lub bruneta. Uczony amerykański, znawca tego problemu, prof. Oliver Drew jest jednak zdania, że różnice między ludźmi o rozmaitych barwach włosów nie ograniczają się tylko do samych włosów, ale sięgają głębiej także i w duszę człowieka.

Uczony ustalił naprzykład, że blondyni o wiele głębiej mogą nieuawidzieć i odczuwają o wiele głębiej każdy rodzaj troski, niż ciemnowłosi. Natomiast ci ostatni są bardziej melancholijni i zamysleni. Poddają się szybciej cierpieniom, niż ich towarzysze. Łatwiej ulegają podnieceniom i bardziej podlegają swym uczuciom, niż jasnowłosi, którzy wprawdzie szybciej gotowi są do użycia skrajnych środków, gdy są ogarnięci nienawiścią, czy zwątpieniem, ale za to w normalnym życiu są raczej łagodni, rzeczowi i wyrachowani. Rudowłosi popadają łatwo w gniew, ale równie szybko uspokajają się.

Podobno także łatwość ulegania chorobom zależna jest od koloru włosów. Blondyni i rudowłosi łatwo ulegają chorobom skóry, podczas gdy ciemnowłosi niemal zupełnie są zabezpieczeni od tego rodzaju przypadłości. — Ludzie ciemnowłosi niemal nigdy nie ulegają paraliżowi czy też innym chorobom nerwowym. Blondyni są prawdziwymi męczennika-

mi przeziębienia, grypy i zapalenia płuc.

Ciemnowłosi szczytą się posiadaniem najzdrowszych zębów, przyczem wogóle są zdrowszymi, niż inne typy ludzi. Blondyni i rudowłosi padają często ofiarą reumatyzmu. Nie mogą oni przez dłuższy czas przebywać na słońcu, gdyż szybko doznają niebezpiecznego oparzenia skóry, t. zw. słonecznika. Natomiast skóra ciemnowłosych neutralizuje niebezpieczne działanie promieni słonecznych absorbując je łatwiej, to też ciemnowłosi szybciej opalają się na piękny brązowy kolor.

Skóra jasnowłosych, podobnie jak i ciemnowłosych zawiera niektóre barwniki jak czerwony, pomarańczowy, żółty, zielony, błękitny, indygo i fioletowy. Podczas gdy u jasnowłosych przeważają barwniki żółty i zielony, to u ciemnowłosych czerwony i błękitny. Dlatego też tylko jasnowłose może być naprawdę „zielonym” pod wpływem przestrachu itp.

Z całości tych rozpatrywań można zrozumieć częściowo, dlaczego tak popularnym stało się w ostatnich czasach hasło „mężczyźni wolą blondynki”. Te ostatnie wprawdzie łatwiej ulegają chorobom, ale może także łatwiej ulegają zakłębieniu miłości. Są może zdolne do gorętszej nienawiści, ale także okazyują więcej uczucia. Są mniej „praktyczne”, ale za to bardziej efektowne. A to przecież przedewszystkiem pociąga mężczyzn, którzy leca, jak ćmy do ognia, zapominając, że blondynki, w myśl „przepisów” dra Drew’a, są bardziej skłonne do używania skrajnych zdecydowanych metod, gdy im się coś nie powiedzie.

każde drgnienie powieki odbywać się musi w oznaczonym czasie, a tancerzowi nie wolno pozwolić sobie na żaden odruch własnej fantazji, czy talentu. Muzyka jest skomponowaną niemniej szczegółowo, — **wiecznie ta sama** — nie pozwala zwolnić czy przyspieszyć żadnej frazy.

Kasta tancerzy-kapłanów była odseparowana od świata i żyła w bardzo surowych warunkach. Rozpoczynając edukację jako kilkuletni chłopiec, adept musiał ćwiczyć stale swe ciało, by dojść do perfekcji w opanowaniu mięśni. Wszystkie tańce religijne opracowywał i powtarzał przez kilkanaście lat, nim uznano go godnym wystąpienia w świątyni.

Z czasem zakres tańców kościelnych rozszerzył się. Tańczono na otwartym powietrzu, w ogrodach lub na dziedzińcach klasztornych, a później zrodziły się tańce zupełnie świeckie, ilustrujące życie ludzi i zwierząt.

Obok tancerzy jest

kasta uświęconych tancerek świątynnych,

przypominających rzymskie westalki. Odsumiute od świata i rodziny, żyją i tańczą tylko w świątyniach, odseparowanych od spojrzenia profanów.

O ile strój tancerek i tancerzy świątynnych jest piękny i bogaty, ale jednocześnie surowy, o tyle bajadery noszą szaty zwiewne, ozdobione licznymi klejnotami ze złota i srebra. Najdelikatniejsze koronki, tiule lekkie jak mgła, siatki tkane ze złota okrywają ich ciała, a kunsztowne uczesania zdobią głowy.

Taniec ich dość monotony nie porywa Europejczyka, ani też nie zachwyca go. Tańczą tylko ręce, wężowo gibkie, piękne ręce, tułów jest prawie spokojny, tylko nogi ozdobione branzoletami i dzwoneczkami, silnymi tupnięciami wydzwanają takt.

Delikatny akompaniament cichej muzyki

podkreśla styl tańca.

Flet, rodzaj skrzypiec i bębenki, są typowymi instrumentami wschodnimi, wydającymi z siebie owe płaczliwe melodje. Dusząco-słodki zapach palonych kadzideł, dopełnia nastroju.

Kapłanki z Kambodży, słynne z piękności i budowy, tańcząc, wywołują niezapomniane wrażenie, mimo, że taniec ich jeszcze mniej jest dla nas zrozumiały. Świadkowie ich występów uważają jednak widowisko to za **jedno z najpiękniejszych w świecie**.

Wyspy Jawa i Bali stworzyły **własno style taneczne**. Nie mówiąc o oryginalnych kostjumach i bogatych przybraniach głowy, warto wspomnieć, że powstały tu **tańce — opowiadania, tańce — symbole, a nawet tańce — groteski**.

Na wyspie Bali, znanej z pięknych kobiet, można widzieć **układy taneczne**, wykonane przez kilkanaście, a nawet kilkadziesiąt kobiet i mężczyzn, będące dla nas czemś pośrednim pomiędzy baletem a popisem gimnastycznym. Tancerki ustawione rzędem, lub w dwu albo i trzech rzędach, wykonują jednocześnie szereg identycznych ruchów, trzymając w charakterystyczny sposób wykrecone dłonie.

Piękne kostjomy z barwnych batików, bogate i oryginalne przybrania głowy, branzolety, koleczki i naszyjniki składają się na obraz naprawdę bardzo malowniczy.

Z węgierskiego.

Stodka miłość.

Tragikomedja w trzynastu krótkich rozdziałach.

I.

Letnie przedpołudnie.

Dwa młode głosy w słuchawce telefonicznej:

— Niech pan powie, gdzie?

— Niech pani zaczeka! — namyśla się Wiktor. — Przy kolumnie tysiąclecia?

— Nie — oponuje Marta na drugim końcu przewodu. — Zamosi się na deszcz. Może lepiej w jakiej cukierni?

— W cukierni?

— Tak, w cukierni. Nie podoba się panu ta propozycja?

— Jeżeli mam prawdę powiedzieć...

— Dlaczego nie?

— Za słodka. Tak wiele słodczy razem jest nie do zniesienia.

— Nie może być jednak mowy o żadnym innym miejscu.

— Dobrze — zgadza się Wiktor.

— A więc dzisiaj po południu o pół do siódmej? W cukierni „Marcepan” w Budzie, wie pan gdzie to jest? Przy ulicy, którą idzie się na cmentarz...

— Zgoda — powtarza Wiktor. — Punktualnie o pół do siódmej.

II.

Spotkali się po raz pierwszy wczesną wiosną, kiedy drzewo dereniowe żółciło się na zbocz górskim, a krzewy leszczynowe, świeżo zbudzone ze snu zimowego, szarzały leniwie.

Słuchali śpiewu żeb i kosów; z rana pieśni skowronków, wieczorem treli słowiczych.

Twarz jej była opalona słońcem na brunatno i zahartowana wichrami. Wymagały ją burze.

Waleśali się po lasach i dąbrowach, po zjezonych żwirze wyrzeźbach; stąpali po wysokiej trawie, zwiedzali rojne miejscy wycieczkowe, gdzie można obnosić z sobą niegodną miłość niby cenne wartości przemycane...

III.

Punktualnie o pół do siódmej zjawili się oboje w cukierni „Marcepan” w Budzie. Teraz dopiero dotarli do cukierni, do której, wcześniej, czy później, dociera każdy.

W takiej małej, zatraconej cukierni, nie bywa wogóle żadna „klientela”. Schodzą się tutaj same tylko zakochane parki. Uprawianie miłości na szeroka skalę rozpoczyna się po rozmaitych jej miejscach postępu, po różnych jej fazach.

Miejsce jest jak gdyby fabryka, w której wytwarzany bywa zawsze ten sam produkt, bądź znajdujący się w surowym stanie nieobrobionym w reku wykwalifikowanego robotnika, bądź też oszlifowany już, wykończony, gotowy do wysyłki.

Są początkujący, którzy ociągają się z wejściem, a miłość swoją wyznają ci-

chym szepciem; są inni, pasujący się ze wspomnieniami i zestawiający wszystko z przeszłością, a potem doznający rozczarowań. Są i tacy, którzy zrywają z sobą wzajem, kłocą się, a i tacy również, którzy przyszli tutaj, aby we łzach rozbiwać powikłania tragiczne, w jakie niebacznie wplątali się, albo też, aby zwyczajnie zlikwidować sprawę i przekazać ją zarządowi masy upadłości.

IV.

Pozatem jest w takiej cukierni także trochę ciastek.

V.

Oni, którzy dotychczas poruszali się swobodnie wśród szerokich obszarów przyrody, w zielonej jej nieskończoności, czują się tutaj, w zamknięciu czterech ścian, upokorzeni poniekąd, że znaleźli się jako równi pośród wszystkich innych. Dreczy ich świadomość, że uczucia ich są mniej lub bardziej podobne do uczuć innych zakochanych par. W końcu wszakże godzą się ze swoim losem. Z pewnymi tajemnymi zastrzeżeniami i niemymi protestami wsiąkają w pstrą gromadę znajdujących się w cukierni zakochanych par. Podobni są do owych chorych, którzy pamiętni swego dawnego dobrego stanu zdrowia, niechętnie udają się po raz pierwszy do lekarza, stopniowo wszakże oswajają się z tem, że nie są już zdrowi, jak dawniej i rozumnie poddawszy się sile wyższej, kończą na leżeniu w łóżku, na sali ponurego szpitala powszechnego, gdzie uważają wszystko już za naturalne, bo naturalne jest przecie, że chory znajduje się pośród chorych.

VI.

Stoliki poprzedzielane są wzajem przepierzieniami, obciążeniami jedwabną materją koloru czerwonego wina.

W konfesjonalach tych wypowiadają zakochani odwieczny tekst, powtarzany niezmiennie od tysiącleci, podlegający drobnym jedynie odchyleniom i szepcany w namyślnym podnieceniu. Często rzucane są łobuzersko współczujące spojrzenia na parki, siedzące w pobliżu, naogół jednak mało tu przeszkadzają sobie wszyscy wzajem. Pochłonięci są tak bardzo własnymi sprawami, że zdaje się, przestaje istnieć dla nich pojęcie czasu i miejsca; ze zdumieniem też przecierają oczy, ilekroć dościerają do ich świadomości przejawy świata zewnętrznego: uderzenie godziny na zegarze, czy rozbłyśnięcie ponad ich głowami lampki elektrycznej, zawieszonej u stropu barwnego parasola. Wzdrygają się w takich chwilach, przerażeni, jak gdyby nagle zbudzeni ze snu i rozglądają się dookoła, zdziwieni, że znajdują się na ziemi.

VII.

Zjawą również wydaje im się za każdym razem wylaniająca się przed nimi postać kelnerki, jedynej nie istniejącej rzeczywistości pośród mnogości realnych ich rojeń.

— Państwo życzą sobie!

— Tak, oczywiście — mówi Wiktor, uwalniając swolna i niechętnie rękę Marty z uścisku, w jakim ją trzymał. Wlepia przy tem na wpół przytomny wzrok w kelnerkę, stwierdzając obiektywnie, że stoi ona przed nim.

Waterloo.

„Blücher albo śmierć”.

Bitwa jakiej przedtem nie znała Europa.

Kraków, w lutym.

Waterloo to miejscowość prowincji Brabancji opodal Brnkseli licząca dziś około 5.000 mieszkańców. Stała się sławną z powodu bitwy i drugoczącej klęski, jaką poniósł tam Napoleon w dniu 18 czerwca 1814 r. Siegnijmy pamięcią wstecz i odtwórzmy sobie przebieg ówczesnych wypadków.

Fanowanie Napoleona I. od roku 1805—1815 było rzedem strasznych i nad wyraz śmiałych wojen, jakich przedtem nie znała Europa. Punktem zwrotnym w politycznej karierze Napoleona trzeba uważać pochód do Rosji rozpoczęty w czerwcu 1812 r. Napoleon doszedł ze swą armją do Moskwy dnia 14 września. Stąd jednak armja francuska musiała wracać w czasie ostrej i wczesnej zimy, cierpiąc głód z powodu braku pożywienia. Prawie wszystkie europejskie państwa zawarły układ przeciw Napoleonowi i w ciągu 1813 r. toczyły się zawzięte walki na terenie Niemiec, które zakończyły się wielką bitwą pod Lipskiem (16—17 października) i klęską Napoleona. Wojska sojuszników ruszyły do Francji, 30 marca 1814 r. zajęły Paryż, a 1 kwietnia

Napoleon abdykował i wyjechał na przeznaczoną dlań wyspę Elbę.

Pobyt Napoleona na Elbie nie trwał długo. Już 1 marca 1815 r. wrócił on do Francji, stanął na czele armji przygotowując się do ostatecznego i decydującego starcia z koalicją. Prusy, Austria, Rosja i Anglja zawarły bowiem przymierze zobowiązując się do wystawienia po 150.000 żołnierza celem obalenia Napoleona. Armja pruska była gotową do działań, podobnie jak i angielska, która pod dowództwem Wellingtona czekała w Holandji.

Niedziela 18-go VI. 1815 r.

Gdyby w nocy z dnia 17 na 18 czerwca nie był padał deszcz, kto wie, jakby wyglądała karta i przyszłość Europy. Kto wie, czy właśnie nie te parę kropel deszczu przyczyniły się do upadku Napoleona.

Bitwa pod Waterloo nie mogła rozpocząć się wcześniej jak o godzinie 11.30 w południe. I to dało czas marszałkowi Blücherowi do przyścia z pomocą zaatakowanej przez Napoleona armji angielskiej. Dlaczego? Ziemia rozmokła. Napoleon musiał czekać aż ziemia podeschnie, co umożliwiłoby artylerji zajęcie odpowiednich stanowisk. Napoleon był oficerem artylerji i wszystkie plany jego bitew opierały się na artylerji.

Dnia 18 czerwca liczył on na artylerję, tembardziej, że miał jej więcej. W razie pogody artylerja mogła dojechać na miejsce, a bitwa miała się rozpocząć o 6-tej rano i zakończyć w przeciągu dwóch godzin, zanimby wojska pruskie mogły nadejść z pomocą. Plan bitwy opracował Napoleon znakomicie: uderzyć w środek sojuszników, przerwać połączenie między armjami, obsadzić Brukselę, odeprzeć Niemców za Ren, zepchnąć Anglików na morze, oto postawione zadanie.

W krytycznym dniu pozycje armji angielskiej były lepsze, podczas gdy armja francuska rozłożyła się niżej. Prawe skrzydło Anglików było oparte o zamek Hougomont, a centrum na wzgórzach St. Jean, przed Waterloo. Początek bitwy był nie-

pewny, chwiejny, groźny dla obu armij, groźniejszy jednak dla angielskiej. Ziemia rozmokła od ulewy. Miejscami woda sięgała do osi wozów. Nic więc dziwnego, że bitwa rozpoczęła się późno. Napoleon musiał czekać aż słońce osuszy nieco ziemię.

Napoleon Bonaparte.

W momencie, kiedy dał się słyszeć pierwszy wystrzał armatni, jeden z generałów angielskich spojrzał na zegarek i rzekł: 11.35.

4-ta popołudniu.

Około 4-tej popołudniu położenie armji angielskiej było bardzo ciężkie. Stracono wiele chorągwi, a armja angielska stopniała do połowy. Hougomont był zagrożony. Lewe skrzydło rozbite. Pozostawało jedynie centrum, opierające się o St. Jean. Kiedy Napoleon spostrzegł ruch wśród armji angielskiej, która umacniała się na zajętych stanowiskach, cofając się nieco wstecz, sądził, że Anglicy cofają się.

Natychmiast wysłał do Paryża sztafetę co koni wyskoczył, z wiadomością o zwycięstwie.

Równocześnie wydał rozkaz kawalerji do decydującego ataku celem zdobycia wzgórza St. Jean.

Niespodzianka.

Wszyscy wysocy na koniach olbrzymach, uzbrojeni w hełmy i pancerze z kutego żelaza, pistolety i długie szable przy siodłach. Po otrzymaniu rozkazu, marszałek Ney dobył palasza i stanął na czele. Olbrzymie szwadrony ruszyły z miejsca. Był to przepiękny i straszny zarazem widok. Wszyscy z podniesionymi szablami, z rozpuszczonymi na wiatr sztandarami jechali z początku wolno, następnie coraz szybciej i szybciej. Dokola słyszało się straszny tętent koni, pod których kopytami ziemia drżała. Poza wierzchołkiem wzgórza czekała na nich angielska piecho-

ta, która nie widziała konnicy, czuła jednak jej tętent. W tem stało się coś strasznego. Kiedy konnica w olbrzymim pedzie znalazła się już pod wzgórzem, spostrzegli kirasjerzy przed sobą rów. Straszny był to widok. Konie pierwszego rzędu stawały dęba, rząd drugi trącił pierwszy, trzeci padał na drugi. Zawróciło nie było sposobu, bo cała kolumna leciała jak strzała. Przejście było możliwem jedynie po zapelnieniu całego rowu trupami koni i jeźdźców.

To był początek przegranej bitwy.

Równocześnie 60 armat angielskich otworzyło swe paszce. Mimo zdziśiatkowania, rzucili się Francuzi na angielską piechotę, której szeregi ginęły pod kopytami koni olbrzymów. Niektóre bataljony ustąpiły. Spostrzegł to Wellington i pomyślał o swojej kawalerji. Gdyby Napoleon był pamiętał o swojej piechocie, byłby bitwę wygrał. Angielscy dragoni pod wodzą Sommerseta wpadły na tyły kirasjerów. Mimo wszystko stanowisko Anglików zostało zachowane. Obydwie armje krwawiły ofiarnie. Wellington nie tracił jednak nadziei. O 5-tej godzinie po południu spojrzał na zegarek i pobladłymi ustami rzekł ponuro: „Blücher albo śmierć”. W tym momencie zabłyszczała z daleka linja pruekich bagnatów.

Nastąpiły znane ogólnie decydujące wypadki. Generał Gronchy, który miał nadejść z posiłkami dla Napoleona nie zdążył na czas. Przyszedł Blücher. Śmierć zamiast życia. Godzina spóźnienia a Blücher nie byłby zastał Wellingtona. Skoro Blücher dowiedział się, że armja Wellingtona w niebezpieczeństwie wydał rozkaz generałowi Bülowowi uderzyć na Francuzów i wypowiedział te pamiętne słowa: „Trzeba odetchnąć angielskiej armji”.

Napoleon dał rozkaz swej gwardji ruszenia do walki,

co mimo jej dzielności nie mogło już zdecydować o zwycięstwie. Cała armja francuska poszła w rozsypankę. Sam Napoleon dostał się w ręce Anglików, którzy wywieźli go na wyspę św. Heleny, gdzie pozostawał pod ostrą kontrolą aż do śmierci, tj. 5 maja 1821 r.

Jaką pogodę będziemy mieli w marcu?

Problem pogody w marcu jest bardzo ważny, gdyż od niej zależą przyszłe zbiory. Jeśli po surowej zimie nastąpi mokry i zimny marzec, wówczas nadmiar wilgoci musi oczywiście spowodować zniszczenie zasiewów. Trzeba zatem, aby marzec był, o ile możności suchy, gdyż wtedy gwarantuje się należyty rozwój młodych nasion.

Suchy marzec, mokry kwiecień,

Zimny maj,

Wiozą pełne spichlerze

Dają siana urodzaj.

Natomiast:

Gdy marzec deszczowy,

Suche lato rodzi

I zastewom szkodzi.

Trzeba zatem bacznie obserwować stan pogody w kilku ważniejszych pod względem meteorologicznym dniach marcowych, aby na tej podstawie wywnioskować jaka będzie pogoda. Na św. Kazimierza (4 marca) lody muszą już ruszyć do morza. Ważnym także jest dzień 10 marca (40 Meczenników), gdyż:

Gdy mróz w marcu dnia dziesiątego

Jeszcze czterdzieści dni mrozu takiego.

Następna data jest dzień 19 marca (św. Józefa). Istnieje przekonanie, że jeśli dzień ten będzie pogodny, wówczas urodzaje będą w tym roku bardzo dobre. Potem kolej nadchodzi na dzień 25 marca (Zwiewstowanie N. P. Marji).

Gdy przed Zwiewstowaniem

Rusza się pszczoła,

Mokra zimę przywoła.

Wreszcie mamy dzień 27 marca (św. Jana Damascyńskiego). Przysłowie ludowe powiada, że taką samą pogodę, jaka będzie w tym dniu — będziemy mieli w czerwcu.

Nie brak i przepowiedni innego rodzaju, oprócz przepowiedni ludowych, opartych na długoletniej obserwacji kaprysów przyrody. M. in. nadesłał nam p. J. K. swoje uwagi na temat pogody w marcu. Wróży on mianowicie następującą pogodę w marcu:

Od 1 do 4 pochmurno, od 4 do 8 pogoda jasna, od 8 do 15 pogoda pochmurna, od 15 do 18 pogoda jasna, od 18 do 22 pochmurno, od 22 pogoda ponura, słońce przyswiecać będzie do dnia 30 marca. Do dn. 12-go marca będzie powietrze zimne, od dn. 12 marca powietrze ciepłe. Na jakiej podstawie p. J. K. opiera swoje przepowiednie, tego nam już nie podaje. Trzeba zatem obserwować pogodę, aby przekonać się, czy przepowiednie te sprawdzą się.

Badanie „Altmarku”.

Nurek opuszcza się w swym charakterystycznym rynsztunku na dno fjordu Joesen, aby przekonać się, czy „Altmark” ponosił jakiego uszkodzenia podczas znanego wypadku napadu angielskiego ścigacza.

— Co zamawia pani? — zapytuje kelnerka powtórnie, pochylając się ku jasnej główce Marty.

— Ja?! — pyta Marta, jak gdyby zdumiona własną osobowością.

— Tak, Pani.

— Nie wiem, doprawdy...

— I ja także nie wiem.

Kelnerka przywykła do takiego niezdecydowania. Obojętnie patrzy w powietrze, recytując litanie wszelakich gatunków lodów: kawowe, waniljowe, cytrynowe, poziołkowe, malinowe, morelowe, tutti-frutti, ananasowe, czekoladowe.

Po długim namyśle — każą podać sobie lody lub wodę sodową z sokiem malinowym.

Nad lodami ulatują gorące słowa, jakimi przerzucają się oboje młodzi. Pod technieniem tego żaru tają lody na spodeczku szklanym, zamieniając się w ciepłą papkę. Na powierzchni wody sodowej z sokiem malinowym perla się pęcherzyki gazu: woda ogrzewa się, niemożliwa do picia.

Jesienią zamawiają herbatę, naprzód z rumem, potem z cytryną. W rozrządzeniu mieszają łyżeczką herbatę i gawędza przy tym tak długo, że herbata wystygła zupełnie. Płacą za nią wkońcu, nietknięty jej i wychodzą.

VIII.

Zjawiają się w cukierni regularnie dzień po dniu. Jak gdyby szli do biura. Jeśli zdarza im się spóźnić o parę minut, przychodzi kelnerka na myśl:

— Czyżby nie mieli przyjść dzisiaj?

— Ale oto i oni. Siadają na zwykłym swem miejscu, w kąciku wytartej kanapki pluszowej. Nie szepczą już z takim zapalem,

jak dawniej. Pogawędki ich przerywają długie pauzy.

Wiktor ogląda publiczność, przygląda się ciastkom. Potem z rycerską galanterją zaczyna bawić swoją towarzyszkę:

— Wie pani, co przyszło mi przed chwilą na myśl? Ze rożki z orzechami i z makiem podobne są właścicielce do kobiet. Nadziane orzechami przypominają jasności blondynki, a makiem — smagłe brunetki. Kiedy byłem dzieckiem, gniewało mnie zawsze, że w cukierniach przygotowują taką samą ilość rożków z ciemnym, jak z jasnym nadzieniem. Bo przecież każdy woli te z masą orzechową, gdy tamte nie brane przez nikogo, pleśnieją wkońcu. Winna jest temu podług mnie i sama natura, która w jednokowym stosunku proporcjonalnym stwarza blondynki i brunetki. Po kiego licha zdąży się i komu są potrzebne te wszystkie wstrętne czarnuchy!

IX.

Zimą i ulica także przypomina cukiernię. Dachy pocukrzane są śniegiem, jezdnią pokryta szklistą warstwą lodu, polyskuje ni by kasztany, osmażane w stwardniałym u glazurę syropie, a zmierzch wieczorny zabarwia całość odcieniem czekoladowym.

Marta zjawia się świeża, wesół, z zarumienioną z zimna twarzą. Siada na kanapce i zwraca się z zupełnie naturalnym, przytomnym uśmiechem do kelnerki:

— O, jaka jestem dzisiaj głodna!... Może przyniosłaby mi pani ciekawą ciastko kremowe?

Wiktor zamyśla się i powtarza:

— I mnie także.

Ciastko kremowe leży na porcelanowym talerzyku, słodko kusząc pachnącym swo-

im nadzianiem, polyskującym złociście z pomiędzy lekko oprószonych cukrem listków wypieczonych na rdzawo-brunatno francuskiego ciasta. Oboje, Wiktor i Marta, wciągają żądnymi nozdrzami słodki aromat ciastek. Srebrny nożyk i wideleczyk pośpiesznie odkrawa, jedną za drugą, chrupiące cząstki apetycznego deseru.

X.

Kelnerka nie ma teraz potrzeby wyciekiwać cierpliwie na obstalunek. Zgóry już zanim zdążyli zażądać, przynosi obojgu kremówki, których zjadają nie po jednej, ale po dwie, a czasem i po trzy sztuki.

Po takim spotkaniu, ujęci pod ramię, powracają ulicami Budy do domu. Nagle odzywa się Marta:

— Dzisiaj były lepsze jeszcze, niż zawsze.

— Kto? Co?

— Ciastka z kremem.

— Więc i pani także zauważyła to?

— A czy wie pan, dlaczego były takie dobre? Dlatego, że przyszedł dzisiaj trochę wcześniej. Wypiekane są w południe. Punktualnie o dwunastej codziennie wyjmują je z pieca. To specjalność naszej cukierni. Przygotowywane są bardzo starannie, na wyborowym maśle, nigdy na margarynie. Nie używa się też do nich żelatyny. Wyśmienite! Prawdziwie pierwszorzędne.

XI.

Wiktor łapie się często na tem, że miewa wizję.

W południe, z wybiciem dwunastej, widzi przed sobą cukiernicę. Wyjmują tam właśnie z pieca poematy kremowe, obypują je, gorące jeszcze, pudrem cukrowym i wy-

kładają z blach na półmiski. Ciastka są dłuższy czas jeszcze ciepłe, rzeć można nawet, że promieniują naturalne ciepło, jak jajka, wyjęte przed chwilą z pod kwoczeki.

XII.

Pewnego dnia, kiedy Wiktor śpieszy autobusem do domu, do Budy — doznaje naraz pokusy tak silnej, że nie mogąc oprzeć się jej, wyskakuje z autobusu i wślizguje się do cukierni, sam jeden tym razem. Najada się tu ciastkami kremowymi, ile wlezie, ile dusza zapagnie.

Powtarza tę eskapadę po kryjomu codziennie prawie.

— Czyżby to był grzech? — zadaje sobie pytanie. — Nie, to nie grzech — śpieszy zapewnić samego siebie.

Pewnego dnia zaskoczony zostaje niebывałą niespodzianką. Wpadając do cukierni, dostrzeż tu Martę.

— A więc i ty także?! — mówią sobie w duchu oboje równocześnie.

Wpatrują się w siebie wzajem, nie próbując nawet wcale wyjaśnić sytuacji. Wybuchają beztroskim, radosnym, szczerym śmiechem.

Potem czubato obławdują swoje talerzyki ciastkami kremowymi i najadają się do syta.

XIII.

Długo siedzą razem, jedno obok drugiego. Ocierają usta bibułkową serwetką i zlizują słodkie nadzienie z warg. Potem milkną. Nie mają sobie nic do powiedzenia. Chcieliby właściwie rozejść się. Nie łatwo jednak byłoby to zrobić. Wzięte ich teraz niemiło do kremowych ciastek.

Gdzie ludność Krakowa ma zaopatrywać się w mięso?

Wykaz sklepów rejonowej sprzedaży mięsa.

Kraków, 1 marca.

W związku z 43 obwieszczeniem Starosty Miejskiego w sprawie zaopatrzenia miasta Krakowa w mięso mają się zgłosić właściciele, wzgl. administratorzy realności w dniach 2 i 3 marca br. w godzinach od 9 do 14.30 w Miejskich Urzędach Obwodowych i ich Ekspozyturach, w kolejności oznaczonej przez te Urzędy, gdzie otrzymają nowo

wprowadzone przekazy na pobór mięsa. Przekazy te powinni doreczyć natychmiast najemcom mieszkań według numerów wykazów i zgodnie z listami głównych lokatorów realności.

Tylko za temi wykazami otrzymywać będzie ludność, w miarę zapasów, ustalone racje mięsa tygodniowo w sklepach rzeźniczych, wyznaczonych według okręgów i ulic, których rozkład jest następujący.

Dla ludności aryjskiej.

Okręg I.

obejmuje dzielnicę I i część dzielnicy VI, należąca do Miejskiego Urzędu Obwodowego Nr. 1. Mięso wydają sklepy:

J. Walicki, Wiślnia 9, dla ulic: Jagiellońska, św. Jana, Reformacka, Rynek Gł., św. Marka, Pijarska, Sławkowska, św. Tomasza. **A. Różycki**, Sławkowska 22, dla ulic: Szczepańska, pl. Szczepański, św. Anny, Florjańska, Gołębia, Olszewskiego, pl. Marjański, Szewska, Dominikańska, Franciszkańska, Grodzka od Nr. 2—20 parzyste, Wiślna, pl. W.W. Świętych. **A. J. Kurkiewicz**, Grodzka 7, dla ulic: Sienna, Stolarska, Szpitalna, Bracka, pl. św. Ducha, Mikołajska, Na Gródku, św. Krzyża, Pańska, Potockiego. **M. Kusonowicz**, pl. Marjański 2, dla ulic: Dietla Nr. 78—90 parzyste i nieparz., św. Gertrudy od Nr. 26—29 parz. i nieparz., Kopernika od Nr. 1—11 nieparz. i 2—20 parz., Poselska, M. Rynek, Starowiślna 2—22 parz., Wielopole, Grodzka z wyjątkiem Nr. 2—20, Kanonicza, Podzamcze od Nr. 2—16 parz. i 1—15 nieparz., Senacka, Straszewskiego. **J. Michon**, Starowiślna 1, dla ulic: Bonerowska, Librowszczyzna, Morsztynowska, Lubiec 3, 3a, 5, 9, Radziwiłłowska, Zamenhoffa, Zyblikiewicza.

Okręg II.

obejmuje dzielnice VII i VIII. Mięso wydają sklepy: **J. Ciembroniewicz**, Podzamcze 3 dla ulic: św. Agnieszki, Bernardyńskiej, Kołetek, Kołetek-bocznej, Rybaki, Smoczej, Stradomskiej, św. Gertrudy 2—24 parz., Jasnej, św. Sebastjana, Dietla od nr. 1—91 nieparz. i 2—36 parz., Kordeckiego, św. Stanisława, Orzeszkowej. — **St. Romański**, Młostowa 1 dla ulic: Dietla od nr. 38—76 parz. i 93 do końca nieparz., Piekarska, Skawińska boczna, Węglowa, św. Katarzyny, Paulińska, Skaleczna, Augustjańska, Krakowska od nr. 1—11 nieparz. i 2—20 parzyste, Rabina Meiselsa, Skawińska. **J. Polek**, Krakowska 29 dla ulic: Krakowska od nr. 13 do końca nieparz. i 12 do końca parzyste, Trynitarzka, pl. Wolnica, Dajwór, św. Wawrzyńca, Bocheńska, Bonifraterska, Gazowa, Mostowa, Podgórska, Bartosza, pl. Bawół, Ciemna, Na Przejściu, Szeroka, Waska, Estery, Józefa od nr. 1—11 nieparz. i 2—8 parzyste, Bożego Ciąta, pl. Nowy, Nowa. — **St. Ciesielski**, Starowiślna 47 dla ulic: Izaaka, Jakuba, Kupa, Lewkowa, Warszawna, Józefa od nr. 10 do końca parz. i 13 do końca nieparz., Berka Joselewicza, Starowiślna z wyjątkiem 2—22, Brzozowa, Podbrzezie, Sarego, Wrzesińska, Halicka od nr. 1—18 parz. i niep., Miodowa od nr. 1—53 i 2—46. Przemyska, Rzeszowska.

Okręg III.

obejmuje dzielnice III i IV. Mięso wydają sklepy: **Bela Pajak**, ul. Zwierzyniecka 21 dla ulic: pl. Na Groblach, Podzamcze, Podwiśle, Tarłowska, Tenczyńska, Bożego

Milosierdzia, Felicjanek, Mała, Smoleńsk, od Nr. 1—25 nieparzyste i 2—12 parzyste. **Fr. Świątek**, Karmelicka 68, dla ulic: Czarnowiejska od Nr. 1—25 nieparz. i 2—8 parz., Czysta, Al. Mickiewicza nieparz., Al. Kraśńskiego od Nr. 1—25 nieparz., Morawskiego, Wygoda. **M. Mazurkiewicz**, Zwierzyniecka 25, dla ulic: Retoryka, Smoleńsk od 27 do końca nieparz. i od Nr. 14 do końca parz., Straszewskiego od Nr. 3—29 parz., nieparzyste Zwierzyniecka, pl. Koszaka. **Fr. Turmański**, Krupnicza 22, dla ulic: Czapskich, Loretańska, Piłsudskiego, pl. Jabłonowskich, ul. Jabłonowskich, Humberta, Kapucyńska, Podwale, Wenejo. **A. Synowicz**, Karmelicka 22, dla ulic: Dolne Młyny, Garncarska, Garncarska boczna, Krupnicza, Pierackiego, Skarłowa, Szujskiego, Asnyka, Biskupia, Dunajewskiego, Garbarska. **J. Pluciński**, Karmelicka 70, dla ulic: Karmelicka od Nr. 1—29 nieparz. i 2—32 parz., Rajska, Kochanowskiego, Michałowskiego. **A. Siódma**, Batorego 10, dla ulic: Grabowskiego, Grabowskiego boczna, Karmelicka od Nr. 34—70 parz. i 31—57 nieparz., Batorego. **J. Dużyk**, Karmelicka 21, dla ulic: Kremerowska, Kremerowska boczna, Sobieskiego, Basztowa od Nr. 1—9 parz., nieparz., Krowoderska parz., Sereno Fenna. **A. Łaptaś**, Siemiradzkiego 18a, dla ulic: Lenartowicza od Nr. 1—15 nieparz. i 2—14 parz., Siemiradzkiego, Al. Słowackiego od Nr. 1—25 nieparz. **W. Gabrys**, Łobzowska 6, dla ulic: Łobzowska od Nr. 1—57 nieparz. i 2—40 parz., Staszica, Szlak od Nr. 1—13 nieparz. i 2—14 parz., św. Teresy.

Okręg IV.

obejmuje dzielnice V, XVII i XVIII. Mięso wydają sklepy: **W. Brachel**, Florjańska 51 dla Basztowej od Nr. 10—28 nieparzyste i parz., Rynek Kleparski, pl. Matejki, Paderewskiego, Warszawskiej od Nr. 1—23 nieparz. i 2—26 parz., św. Filipa, Krótkiej, Krzywej, pl. Kolejowy, Kurniki, Ogrodowej, Pawiej, Pawia — boczna, Zaczysze. **T. Zydrón**, Długa 67 dla ulic: Helclów, Pedzichów, Wróblewskiego, Al. Słowackiego od Nr. 27 do końca nieparz. i 28 do końca parzyste. **Fr. Rusek**, Aleja 29 Listopada 1 dla ulic: Bedzińskiej, Kamiennej, Katowiej, Al. 29 Listopada od Nr. 1—23 nieparz. i 2—24 parz., Al. 29 Listopada boczna, Langiewicza, Modrzewiowej, Montelupich, Murowanej, Prandoty, Towarowej, Wjazd, Żelaznej. **K. Machowski**, Al. 29 Listopada 75 dla ulic: Celarowskiej, Droga nad Białuchą, Czerwoniej, Al. 29 Listopada od Nr. 25 do końca nieparz. i 26 do końca parz., Prądzińskiego, Wileńskiej, Duchackiej, Sadowej, Wiśniowej, Zmudzkiej, Zytwej. **E. Kumala**, Szlak 49, dla ulic: Długiej od Nr. 49 do końca nieparzyste i 52 do końca parz., Koberga, Znańskiego, Szlak od Nr. 15 do końca nieparz. i 14 do końca parzyste. **A. Galiszewicz**, pl. Słowiański (Jatki) dla ulic: Krowoderska nieparz., Słowiańska. **J. Ma-**

chowaki, Prądnicka 79 dla ulic: Biała, Graniczna, Prądnicka od Nr. 31 do końca nieparz. i 10 do końca parz., Prądnicka boczna, ks. Siemaszki, Droga nad Sudolem, Zdrowa. **J. Liszka**, Wrocławska 7a dla ulic: Pod Fortem, Kmiecica, Litewska, Łokietka, Oboźna, Poznańska, Raclawicka od Nr. 27—67 nieparz. i 28—64 parz., Świstackiego, Warszawska, Wójtowska, Wrocławska od Nr. 55 do końca nieparz. i 46 do końca parz., Lubelska, Prądnicka od Nr. 1—29 nieparz. i 2—8 parz., Śląska, Zbożowa. **F. Domagal-ski**, Mazowiecka 27 dla ulic: Cieszyńska, Słomnicka, Świętokrzyska, Wrocławska od Nr. 1—53 nieparz., 2—44 parz. Mazowiecka od Nr. 1—93, nieparz. 2—40 parz. **W. Nowak**, Mazowiecka dla ulic: Mazowiecka 42 do końca parz. i 41 do końca nieparz. Rzeźna, Wojskowa. **Cz. Czabanowski**, Długa 44 dla ulic: Friedleina, Odrowąża, E. Plater, Składowa, Długa od Nr. 1—47 nieparz. i 2—50 parz.

Okręg V.

obejmuje dzielnice VI i część dzieln. XIX. Mięso wydają sklepy: **J. Plutecki**, Topolowa 26, dla ulic: Bosacka, Kurkowa, Topolowa od Nr. 1—17 nieparz., 2—14 parz., Zygmunta Augusta. **K. Frączek**, Topolowa 35, dla ulic: Rakowicka od Nr. 1—25 nieparz., 2—16 parzyste, Topolowa od Nr. 16 do końca parzyste, 19 do końca nieparz., Beliny, Prażmowskiego parzyste, Olszowa, Olszańska od 1—7 nieparz., 2—10 parz., Rakowicka 27—43 ewent. parz. **A. Kaźmirowicz**, Lubiec 1, dla ulic: Arjańska, Lubiec od Nr. 1—29 nieparz. i 2—48 parz. i budynki P. K. P., Lnibomirskiego, Mogilska od Nr. 1—9 nieparz. i 2—20 parz. **St. Orzeł**, Topolowa 3, dla ulic: Blich, Botaniczna, Kopernika od Nr. 12 do końca parz. i 13 do końca nieparz., Okopy od Nr. 1—7 nieparz. i 2—8 parz., Strzelecka, Kollataja, Sołtyka. **J. Skarlicki**, Grzegorzeczka 39, dla ulic: Dwernickiego, Grzegorzeczka od Nr. 2—50 parz. i 35—59 nieparz., św. Łazarza, św. Łazarza boczna, Chodkiewicza, Podgórska 26—40 parz., W. Pola, Rzeźnicza. **M. Pietrzyk**, Wielopole 34, dla ulic: Żółkiewskiego, al. Daszyńskiego, Grzegorzeczka od Nr. 1—35 nieparz., Masarska, Miodowa od Nr. 55 do końca i 48 do końca parz., Prochowa, Wiślicko, Wiślicka boczna. **J. Worytkiewicz**, Mogilska 57a, dla ulic: Grunwaldzka, Moniuszki, Moniuszki boczna, Herwina Piątka, Wyrwińskiego, Kasprowicza, Rymarska, Zaleskiego. **T. Gawlik**, Mogilska 33, dla ulic: Brodowicza, Brodowicza boczna, Chłopiczkiego, Chłopiczkiego boczna, Kielecka, Lotnicza, Nadbrzeźna, Olszyny. **B. Prażmowski** od 1—7 nieparz., II Osiedle Oficerskie, Podmiejska, Mogilska od Nr. 11 do końca nieparz. i 22 do końca parz.

Okręg VI.

obejmuje dzielnice XXII. Mięso wydają sklepy: **St. Michalik**, Zamojskiego 12 dla ulic: Brodzińskiego, Celną, Braci Dudzińskich, Kalwaryjska od Nr. 1—35 nieparz., Rynek Podgórski, Przy Moście, Staromostowa, Węgierska, Dębowska, pl. Lasoty, Parkowa, Parkowa-boczna, Rękawka od Nr. 3—15 nieparz. i 4 do 12 parz., Tatrzańska, Widok, Krzemionki, Zamojskiego od Nr. 1—43 niep. i 2—46 parz. **W. Wajda**, Kalwaryjska 10 (Jatki) dla ulic: Kalwaryjska od Nr. 2—64 parz., Krasickiego, Legionów, pl. Serkowskiego, Sokolska, Rejtana, Warneńczyka, Barska 99, (Długosza), Kalwaryjska od Nr. 37 do końca nieparz. i 66 do końca parz., Podskale, Przełęcz. **Fr. Stelmach**, Kalwaryjska 38 dla ulic: Konopnickiej

od Nr. 75 do końca nieparz. i 78 do końca parz., Mityry, Redemptorystów, Rzemieślnicza, Rydlówka, P. Skargi Skrzyneckiego, Smolki, Śliska, Stroma, Wadowicka, Zamojskiego od Nr. 45 do końca nieparz. i 48 do końca parz., Bonarka, Bonarka-boczna, Czyżówka, Łagiewnicka, Łagiewnicka-boczna, Puszkarska, Swoszowicka, Zakopiańska. **Wł. Ciesielski**, Limanowskiego 14 dla ulic: Krakusa, Nadwiślańska, W. Stwosza, Limanowskiego od Nr. 1—11 nieparz. i 4—16 parz., Rękawka od Nr. 14 do końca parz. i 17 do końca nieparz., Józefińska. **A. Zachariasz**, pl. Zgody dla ulic: św. Benedykta, Czarnieckiego, Limanowskiego od Nr. 13 do końca nieparz. i 18 do końca parz., Kącik, Solna, Targowa, pl. Zgody, Na Zjeździe. **Wł. Gawron**, Wielka dla ulic: Janowa Wola, Lwowska, Traugutta, Hetmańska, św. Kingi, Tarnowskiego, Abraham, Gipsowa, Jerolimaska, Wielicka, Wodna od Nr. 1—5 nieparz. 2—6 parz., Cmentarna, Kolejowa, Pod Kopcem, Kopiec Krakusa, Lanckorońska, Ludowa, Marjewskiego, Pl. Przystanek, Robotnicza, Za Torem, Wapienna, Zamknięta. **J. Wojtosiak**, Kącik 1 dla ulic: Dekerta, Dekerta-boczna, Na Dołach, Lipowa, Przemysłowa, Płaszowska od Nr. 1—31 nieparz. i 2—38 parz., Portowa od Nr. 1—13 nieparz. i 2—14 parz., Romanowicz, Wałowa, Zabłocie od Nr. 1—37 nieparz., 2—22 parz., Dąbrowskiego, Dąbrówki.

Okręg VII.

obejmuje dzielnice IX, X i XI. Mięso wydają sklepy: **A. Dembiński**, Madalińskiego 8, dla ulic: Barska od Nr. 1—51 nieparz., 2—50 parz., Konfederacka, Madalińskiego, Polna, Różana, Rynek Dębicki, Tyniecka od Nr. 1—17 nieparz., 2—18 parz., Szwedzka, Rolna, Skwerowa, Zagrody, Konopnickiej od Nr. 1—73 nieparz. i 2—72 parz., Powroźnicza, Rybacka, Sandomierska, Zamkowa, Zduńska. **Wł. Dzikowski**, Czarodziejska 46, dla ulic: Czarodziejska, Harcerska, Tyniecka, Kilińskiego, Klonowa, Ks. Marka, Na Ustroniu, Wygrana, Wierzbowa. **H. Kopezyński**, Madalińskiego 15, dla ulic: Barska od Nr. 53—97 nieparz. i 58—90 parz., Ludwinowska, Swoboda, Hetmańska, Wilga, Czackiego, Orawska, Spiska, Turecka, Zatorska, Boczna, Bzowa, Ceglarska, Dworska, Dworska boczna. **K. Polek**, Różana 8, dla ulic: Salezjańska, Twardowskiego, Wróbla, Mieszkańska, Zielna, Zielna boczna, św. Jaska, Koberzyńska, Kapelanka, Rozdroże, Psychowicka, Psychowicka boczna, Wasilewskiego, Dębowa, Pułaskiego.

Okręg VIII.

obejmuje dzielnice XII, XIII i XIV. Mięso wydają sklepy: **T. Kopezyński**, Kościuszki 73 dla ulic: Ks. Józefa, Kamedulska, Kopiec Kościuszki, Wodociągowa, Anczyca, św. Bronisławy, Gontyna, Jaxa-Gryficy, Ząscianek, Na Błoniach, Drożyna, Emaus, Kaszelańska, **A. Studenki**, Królowej Jadwigi Nr. 16 dla ulic: Królowej Jadwigi, Piastowska od Nr. 1—33 nieparz. i 2—34 parz., Pod Sikornikiem, Spadzista, Wolska-boczna, Malczewskiego, Przegon, Wolska. **St. Kopezyńska**, T. Kościuszki 25 dla ulic: Kościuszki, Flisaska, Dojazdowa, Jaskółcza. **Fr. Hodurek**, Słoneczna 11 dla ulic: Lelewela, Senatorska, Tatarska, Grudzińskiego, Konecznego, Komorowskiego, Kraśzewskiego. **St. Jezierski**, T. Kościuszki 22 dla ulic: Filarecka, Prywatna, Salwatorska, Fałata, Focha, Wyczółkowskiego, Al. Krasiańskiego parz., 3-go Maja, Oleandry, Morawskiego od Nr. 8—12. **Józef Saniternik**, Senatorska 1 dla ulic: Słoneczna, Łowiecka, Stachowicza, Syrokomli, Ujejskiego, Wasowicza, Włóczykwi. **J. Pluciński**, Czarnowiejska 50 dla ulic: Czarnowiejska boczna, Czarnowiejska od Nr. 27—69 nieparz. i 10—84 parz., Al. Mickiewicza parz., Szymanowskiego, Szymanowskiego-boczna, Szopena parz., Konarskiego od Nr. 1—19 nieparz. i 2—14 parz., Kawiory, Miechowska, Mydlnicka z wyjątkiem 95, 97, Reymonta, Furgalskiego.

RYSZARD WALIGORSKI. WAMPIRY podziemnego świata.

Stwierdziwszy, że już niema żadnego rannika, kelner próbował się ratować wybiegiem. — Był tu jakiś jeszcze rano, ale zaraz wyszedł. Do rozmowy dołączył się jeden z policjantów. — Nie kłam. Miałem służbę na rogu i widziałem, że ktoś, kogo po raz pierwszy widziałem, wszedł do restauracji dużo wcześniej, zanim ten pan przyszedł. Co się z nim stało? Kelner zobaczył, że sytuacja była straconą. Rzucił się więc w stronę drzwi. Jego ucieczka zaskoczyła policjantów, którzy nie zdążyli wystrzelić, zanim kelner nie zamknął drzwi za sobą. Usłyszeli tylko gęrgzyt przekreślanego klucza. Powierzysz Pattersona opiece dwóch wywiadowców, reszta przystąpiła do wywalania drzwi, wiodących w głąb lokalu. Po chwili drzwi ustąpiły pod naciskiem. W sąsiednim pokoju nie było jednak już nikogo.

Trzeba było wyważyć jeszcze jedne drzwi, ale zanim policjanci dokonali swego zadania w zamku zgrzytnął klucz i oczom zdumionych przedstawicieli władzy ukazał się dziwny pochód. Najprzód kroczyła trójka z podniesionymi rękoma, którą prowadził kelner, a za nią postępował Ronald i Wainwright.

Skrepowanie kajdankami zbrodniarzy i odwiezienie ich do więzienia policyjnego było już prostym zadaniem. Inspektor poprosił Rasmussena i Ronalda, aby odwieźli Wainwrighta do jego mieszkania, zaznaczając, że zgłosi się do nich niebawem. Knajpa Pattersona została zamknięta i opieczetowana.

VIII. Wyjaśnienie zagadki.

W gabinecie pana Wainwright zasiadło małe grono, aby dowiedzieć się szczegółów całej tej dramatycznej historii. Najpierw zabrał głos sam gospodarz domu. — Owego pamiętnego dnia zatelefono-wał do mnie Revers, że ma wyjątkową okazję zakupienia wielkiej partii jedwabiu. Proponował mi spółkę, ponieważ sam nie był w stanie w krótkim czasie uruchomić koniecznych do całej transakcji kapitałów. Telefonował z restauracji „Astoria”, gdzie miał czekać na mnie ze swym dostawcą. Wyszedłem szybko z domu, gdyż nie chciałem tracić tak wyjątkowej okazji. Ponieważ nie podejrzewałem niczego, więc też

zostałem nie powiedziałem. I tak właściwie nie informowałem jej nigdy o stanie moich interesów, więc też i tym razem nie uważałem za wskazane opowiadać jej o moich zamierzeniach. Dzisiaj żałuję tego bardzo, no ale trudno, co się stało — to już przepadło. Zaledwie zdążyłem wsko-czyć do taksówki, gdy uczulem, że opasują mnie jakieś silne ramiona, a na usta zakłada mi ktoś tampon z chloroformem. — Zapadłem w sen, z którego obudziłem się w komórce. Tam znalazł mnie pan Ronald, tam też przepędziłem trzy tygodnie, nie zdając sobie sprawy z tego, gdzie się znajduję. Złoczyńcy przynosili mi codziennie pożywienie, nawet wcale niezłe. Po kilku dniach przyszedł do mnie jeden z nich i oświadczył, że jeśli dam im czek na 100 tys. dolarów, to mnie wypuszczą, oczywiście pod przysięgą, że nie nigdy nikomu nie powiem. Zapominałem zaznaczyć, że od kilku miesięcy otrzymywałem listy z pogroźkami, w których ktoś, kto tytułował się „Czarnym Szczurem”, domagał się tej samej kwoty. Lekceważyłem te pogroźki, mając wrażenie, że chyba w wielkim miesiącu nie mi się stać nie może. Opowiadałem nawet o nich Reversowi. Zauważyłem wtedy, z czego zresztą zdałem sobie sprawę o wiele później, że gdy opowiadałem o owych listach, wówczas Revers okazywał jakgdyby zaniepokojenie, a ręka, sięgająca po papierosa, wyraźnie drżała.

W odpowiedzi na żądania bandyty odparłem, że tak wielkiej kwoty nie posiadam w domu, a z banku nie wydadzą ani grosza bez znanego mi tylko hasła. Hasła tego oczywiście zdradziłem za żadną cenę nie chciałem. Tak więc męczyłem się przez szereg dni. Bandyci mścili się na mnie, podając mi raz same sione śledzie, to znowu karmiąc mnie suchym chlebem i wodą. Byłem już w kresu sił i kto wie, czy nie zdradziłbym rzezimieszkom hasła, gdyby pomoc nie nadeszła w porę.

Zkolei opowiedział swoje przeżycia Ronald. Przypadki młodego detektywa są znane. Po opuszczeniu komórki, w której znalazł Wainwrighta, Ronald udał się wraz z dwoma bandytami i uratowanym przez siebie knpcem podziemną drogą do knajpy Pattersona. Właśnie, gdy wchodziłi do piwnicy restauracji, wypadł z niej kelner. Zamary ucieczki zostały pokrzyżowane i musiał on powrócić do restauracji, skąd go zabrała policja.

— To wszystko jasne — zabrała głos pani Wainwright, ale chciałabym wiedzieć, kto był tym „Czarnym Szczurem” i kto zorganizował porwanie mego męża.

— Zaraz się pani o tem dowie, oświadczył Rasmussen, który dotychczas siedział w kącie i w milczeniu palił cygaro.

(Dokończenie nastąpi).

Okręg IX.

obejmuje dzielnice XV i XVI. Mięso wydają sklepy: W. Zydrón, Łobzowska 52 dla ulic: Grotgera, Grotgera bozna, pl. Inwalidów, Józefitów, Kazimierza W. od Nr. 1-43 nieparz. i 2-40 parz., pl. Kaz. Wielkiego, Łobzowska od Nr. 59-63 nieparz. i 44-52 parz., Pomorska, Al. Słowackiego od Nr. 2-26 Wybickiego, Wypiańskiego, Kościelną, Kujawską. J. Filipowski, J. Lea 12a dla ulic: Lenartowicza od Nr 15 do końca nieparz. i od Nr 16 do końca parz., Sienkiewicza, Zbrojów, J. Lea od Nr. 1-39 nieparz. i 2-34, parz., Urzędnicza, Urzędnicza bozna, J. Jelcndkiewicz (st.), Kazimierza W. 43 dla ulic: Czarnowiejska od 71-97 nieparz., Konarskiego od Nr 21-59 nieparz. i od Nr. 16-60 parz., Szopena nieparz., Kazimierza W. od Nr. 43 do końca nieparz. i 42-106 parz., Kazimierza W. bozna, Łączna, Przeskok, Raclawicka od Nr 1-29 nieparz. i 2-26 parz., Zakątek. W. Lewas, Kazimierza W. 4 dla ulic: Na Garbie, Gramatyka, Mydlnicka od Nr 91-97 nieparz., J. Lea od Nr. 41-89 nieparz. i Nr 36-78 parz., Piastowska, Rolnicza, Skarbińskiego, Kawiory bozna, Chocimska, Chocimska bozna, Misjonarska, Misjonarska bozna, Nowowiejska. Sz. Rychter, Kazimierza W. 124 dla ulic: Bronowicka, Głowackiego, Halczyzna, Gnieźnieńska, Jadwigi z Łobzowa, J. Lea od Nr. 81 do końca nieparz., 80 do końca parz., Obopólna, L. Rydla, Szlachtowskiego, K. Wielkiego od Nr 108-150, P. Popiela, Podchorążych, Tetmajera.

Okręg X.

obejmuje część dzielnicy XIX i dzielnice XX. Mięso wydają sklepy: Stanisław Min-

dler, Pasterska 16 dla ulic: Gliniana, Pasterska, Piaski, Wandy, Gęsia, Grzegorzec-ka od nr. 52-114 parzyste i od nr. 65-87 nieparzyste, Kotlarska, Rzeźnicza bozna, Okopy od 9 do końca nieparz., 10 do końca parzyste. — W. Lemler, Miedziana 60a dla ulic: Fabryczna, Krucza, Miedziana, Miedziana bozna, Oplotki, Wiazowa, Cystersów, Grzegorzecka od nr. 87-157 nieparz. i nr. 116-156 parz., Kosynierów, Ojcowska. W. Schäffer, Mogilska 67a dla ulic: Barakowa, Błonie, Beszcz, Jachowicza, Niepołomska, Rzeczyisko, Sierpowa, Zajęcza.

Okręg XI.

obejmuje dzielnice XXI. Mięso wydają sklepy: Fr. Pietruszka, Krzywda 26, dla ulic: Dworcowa, Dworzec, Gipsowa od Nr. 1-15 nieparz. i 2-16 parz., Prokocimska od 13-75 nieparz., Wielicka od 83-101 nieparz. i 72-74 parz., 8-40 parz., Gromadzka, Krzywda, Wiejska, Łanowa, Łanowa bozna, Golikowska, Przewóz, Przewóz bozna, Rybitwy. J. Lorek, Płaszowska 98 dla ulic: Gumniska, Koszykarska, Lasówka, Myśliwska, Saska, Zadworze, Lipowa od 41-47 nieparz., 34-44 parz., Łukasiewiczza, Niwy, Portowa od Nr. 15-22 parz. i nieparz., Zabłocie od 24-86 parz., 49-75 nieparz., Płaszowska od Nr. 33-111 nieparz. i 40-120 parz., Sarmacka, Płaszowska.

STAN WODY NA WISLE pod Krakowem w dniu 1-go marca o godz. 8-jej rano wynosił minus 246. Lód zaczyna pękać. PRZEJECHANA PRZEZ POCIĄG. W dniu wczorajszym wzwano Pogotowie

Ratunkowe na ul. Lipowa, gdzie znaleziono zwłoki kobiety nieustalonego nazwiska, lat ok. 40, którą pociąg przejechał przez pół. Po stwierdzeniu zgonu Pogotowie przewiozło zwłoki do zakładu medycyny sądowej.

Co czytają dzisiaj Francuzi?

Okazuje się, że nie tylko u nas zaznaczył się wybitny wzrost zainteresowania tego rodzaju zajęciami, jak przepowiednie, wróżby itp. Oto bowiem korespondent paryski dziennika belgijskiego „Flandre liberale” dowodzi, że podobna sytuacja istnieje we Francji. Odwiedził on kilka księgarni paryskich, chcąc przekonać się, co czyta dzisiejsza Francja. — Czy publiczność czyta pisma patriotyczne? — Nie! — Historyczne? — Nie! — Książki wojskowe, opisy wojny światowej? — Nie! — Jako? A więc wojna nie wywołała specjalnych zainteresowań wśród publiczności? — Owszem stwierdziliśmy zasadniczą zmianę upodobań publiczności. Powieści i nowele nie zajmują już pierwszego miejsca w popularności. Największy popyt daje się zauważyć od początku wojny w zakresie literatury okultystycznej i książek astrologicznych, oraz wszystkiego, co tyczy

przepowiadania przyszłości. Ludzie kupują chętnie podręczniki stawiania horoskopów oraz książki, traktujące o wróżeniu z gwiazd. Zainteresowanie to przejawia się poza tem także i w tem, że astrologowie obiegani są wprost przez ciekawą przyszłych losów publiczność. Trafiają się tacy, którzy chcą się uczyć odczytywania przyszłości z gwiazd. Oczywiście głównym pytaniem każdego jest: jaki wynik przyniesie obecna wojna.

Innemi słowy — nasze krajowe Sybille i profesorowie nauk tajemnych mają konkurencję we Francji. Gdy człowiek zaczyna już tracić orientację w nawale współczesnych wydarzeń, wówczas chętnie szuka wyjaśnień w gwiazdach, lub tajemniczych przepowiedniach, w których spodziewa się znaleźć uspokojenie. Ciekawa tylko, czy paryscy przepowiadacze przyszłości udzielają równie dokładnych przepowiedni, jak nasi.

WESOŁY KĄCIK.

Czy wystarczy. Od roku są już zaręczeni. Pewnego razu on pyta: — Zarabiam 300 złotych miesięcznie. Czy ci to wystarczy? — Mnie tak — odpowiada narzeczona — ale co ty będziesz robił bez pieniędzy. Postęp. Szczęśliwy ojciec czeka. Drzwi się otwierają. Pielegniarka staje z trojczkami w ręku. Szczęśliwy ojciec woła: — Co za postęp medycyny. Nawet dzieci do wyboru!

Podania i formalności o Zwolnienie ięńców p zeprowadza Biuro Powiernicze, Kraków ul. Sławkowska 4, III p. godz. 10-18. Zamieszcow: dołączyc znaczk poczt

Podania i prośby oraz inne tłumaczenia na niemiecki wykonuje A. Terlecka i A. Terlecki Kraków, ul. Florjańska 55. 6282 Firma chrześcijańska.

Do sprzedania duża parcela w Krakowie położona przy linii tramwajowej o obszarze 7254 m². Wiadomość u Dra Józefa Augustynka, Kraków, ul. św. Marka 21, między 10-12.

Wolne posady wysiedlenie, kawaler, z działu warzywniactwa w spektowego, zostanie zaraz przy jety. Zgłoszenia z podaniem warunków: Stanisław Wronski, — Gorlice. 245k

OGRODNIK wysiedlenie, kawaler, z działu warzywniactwa w spektowego, zostanie zaraz przy jety. Zgłoszenia z podaniem warunków: Stanisław Wronski, — Gorlice. 245k

CHŁOPCÓW powyżej lat 16, do praktyki warsztatowej przyjmujemy. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6684”. 6684

PANIENKA lubiąca małe dzieci, 8 mies., uczyła w i czyściu potrzebna od zaraz. Lubiec 9, m. 7. 3622

UWAGA! Zdolni, energiczni, arzyjczy — perfek polski, niemiecki — branża papiernicza, wpro wadzeni klienci, mogą uzyskać duży dochód. Zgłoszenia: „Dziennik”, Gertrudy 12, w godz. od 9-12-jej. 6782

POTRZEBNA siła pisząca biegle na maszynie, z niemieckim i stenografją. Zgłoszenia od 9-1-jej, Smoleńsk 21, m. 5. 6775

POTRZEBNA siła pisząca biegle na maszynie, z niemieckim i stenografją. Zgłoszenia od 9-1-jej, Smoleńsk 21, m. 5. 6775

POTRZEBNA siła pisząca biegle na maszynie, z niemieckim i stenografją. Zgłoszenia od 9-1-jej, Smoleńsk 21, m. 5. 6775

POTRZEBNA siła pisząca biegle na maszynie, z niemieckim i stenografją. Zgłoszenia od 9-1-jej, Smoleńsk 21, m. 5. 6775

POTRZEBNA siła pisząca biegle na maszynie, z niemieckim i stenografją. Zgłoszenia od 9-1-jej, Smoleńsk 21, m. 5. 6775

DZIEWIĘTNASTOLETNIAPoznanianka, — mała matura, — poszukuje posady do dzieci, innego zajęcia. Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6794”. 6794

ENERGICZNA przyjmie jakiegokolwiek zajęcia. Kaucja. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6805”. 6805

POSADY gospodyni poszukuje młoda, energiczna, ze szkołą gospodarstwa. Łaskawe zgłoszenia Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6780”. 6780

ARYJKA młoda, była nauczycielka gimnazjum, znajomość niemieckiego, poszukuje jakiegokolwiek zajęcia. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6864”. 6864

WYSIEDLENIEMłodzi, bezdzietni, poprowadzą jakikolwiek interes — administrację domu, gospodarstwo jednej — dwóch osób, za pokój umeblowany. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6849”. 6849

PREDKA, czysta, umiejąca gotować, potrzebna od zaraz: — Smoleńsk 21, m. 5. 6774

HAFCIARKI zdolnej, do ręcznego haftu poszukuje: Francuz, — Kraków w Parku wa 1, m. 14.

FRYZJERAmęskiego do pomocy poszukuje. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6778”. 6778

INTELEGENEJ, sympatycznej Pani, która zajęła by się domem samotnych osób — prowincja — poszukuje. Oferty życiorysem: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6788”. 6788

POTRZEBNAbieliznę noszoną kupuje, przychodzą do domu. Józefa 42, m. 2. 6623

LÓJ kupujemy. Podać ilość, cenę. Wytwórnia Braoi Orzechowskich, Krzeszowice. 6625

WÓZEK sportowy, dzielnicowy kupuje. Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6654”. 6654

UWAGA! Kupuje katolicki kartki zastawicze, bransoletki, pierścienie, ładuszki i t. p. — placu najwyższe ceny — Kraków, Szpitalna 18, I p. m. 2. 6477

FRYZJERSKI aparat do trwałej ondulacji i suszak kupuje. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6777”. 6777

WÓZEK dzielnicowy i stolarski kupujemy. Zgłoszenia: Btu-rod, św. Tomazsa 18, I p. 6795

APARAT fotograficzny nowoczesny, dobry, kupie. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6772”. 6772

KUPIJE wszelkie znaczki pocztowe: Filatelista, Kraków, Długa 14. 6786

KUPIJE urządzenie sklepowe. Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6883”. 6883

SZAFK, sypialnie jasna, lub bieliźniarkę kupię za gotówkę Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6894”. 6894

KTO kupi na dogodnych warunkach, względnie weźmie w zastaw za gotówkę pożyczkę, książeczkę Pocztowej Kasy Oszczędności? Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6843”. 6843

KUPIJE zaraz parę koni albo kamienie w Krakowie. Gotówka 100 tys. Zgłoszenia: Starowiślna 28, m. 7, — telefon 129-37 od 9-15 codziennie. Pośrednicy wykluczeni. 6821

KUPIJE zaraz parę koni uprzęży i lando. Zgłoszenia: Starowiślna 28, m. 7, — telefon 129-37 od 9-15 codziennie. Pośrednicy wykluczeni. 6820

DWA ŁÓZKA używane, w bardzo dobrym stanie, ok. 2x3, albo ok. 3x4, kupie. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 272”. 272

DWA ŁÓZKA używane, w bardzo dobrym stanie, ok. 2x3, albo ok. 3x4, kupie. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 272”. 272

KUPIJEMY kamienie, domy, wille, parcele, — przedsiębiorstwa handlowe, przemysłowe. Miejscowości obojętne. — Kontrakt bez trudności — gotówka natychmiast. „Informator” — Kraków, Piłkarska 19, — telef. 116-45. 164k

KUPIJE opony rowerowe, detki, ramy i części. Zgłoszenia Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 6687”. 6687

KUPIJE maszynę do szycia, pisania, — meble, patefon, futra wartościowe i przedmioty Kraków, Wiele pole 10, Wyrwlicz. 6378

SAMOCHÓD ciężarowy mały, ewent osobowy, motor pierwszorzędny, — kupie. Goniec Krakowski, Kraków „Nr. 6815”. 6815

KUPIJE kamienie, majątek ziemski, gospodarstwo wiejskie lub kilka parcel. — Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6653”. 6653

LUBIN I SYROP kartonowy kupie. Al. Sławkowska 37/4. 6882

KAMIENICE w Krakowie kupie za gotówkę, pośrednicy wykluczeni. Aleja Sławkowska 18, mieszkania 5. 6808

DO WYRUBU cementu maszyn i formy kupię. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6783”. 6783

PIANINO fortepian, każdy stan, — patefon może być antyczny kupię prywatnie. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6849”. 6849

„EFKA” maszynę do pisania w dobrym stanie walizkową kupię. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6875”. 6875

KUPIMY urządzenie biurowe, biurka, szafy. Cegielnia Zagłębni w Łagiewnikach, tel. 186-10. 6839

FORTEPIAN „Stingl Forstler” (Pikolo), pełnowartościowy, konstrukcyjnie okazny sprzedam: Jagiellońska 10, mieszkanie 6. 6643

FORTEPIAN „Wirth” najnowszy model, tania sprzedam: Starowiślna 12/22 6642

MYDŁAI Niezawodny sposób wyrobu mydła — sprzedam: Sławkowska 4/111 6343

HALA KOMISOWA „Wszystko dla wszystkich” dla sprzedawców, wiska 4, — parter. Przyjmuję w komis, kupuję — sprzedaje wszelkie urządzenia domowe, biurowe, dywany, obrazy, fortepiany, pianina, lampy, porcelanę, zastawy, garderobe i t. p. — Plac gotówka! Uwaga! Wiślna 4. 6327

BREIT-SCHWANZOWE nowe futro do sprzedania: Kraków, Słoneczna 25, III p., m. 9, między 4-6 pop. 6810

KOWALSKA maszynę do gładzenia raf okazynie sprzedam. Zgłoszenia: Kraków, Powiśle 5, ślusarnia. 6806

KOMPLEKS parcel (Kraków), 900 sążni — całość, częściowo sprzedam: Biuro „Informator” — Piłkarska 19. 202k

ZAKOPANE, Pensjonat 10-pokojowy, komfort, 50.000. — Wiadomość: Kubiński, Krupówki (Hrutowia tytonowa Paudyna). 236k

SPRZEDAM zegarek, ubranie narzutę damską; Jana 3, m. 8. 6895

PIANINO „Petroff” koncertowe, krzyżowe — sprzedam bardzo tania: Jagiellońska 10, mieszkanie 6. 6891

FILATELISTOM najkorzystniej spieniężać zbiory „Mundus”, Rynek 37. 6701

MASZYNE do haftu sprzedam. Sławkowska 4/III. 6852

PATEFON walizkowy, szatownik okazynie sprzedam: „Polonia”, Zwierzyniecka 9. 6686

ESENCJA rumowa kilkanaście litrów, sprzedam — Kraków, Topolowa 10/3. 6668

PIANINO krzyżowe, berlińskie, maszyną do pisania zegar obraz (Janowska) sprzedam: Karmelička 17, Hala Komisowa 4/70 6470

FORTEPIAN „Stingl Forstler” (Pikolo), pełnowartościowy, konstrukcyjnie okazny sprzedam: Jagiellońska 10, mieszkanie 6. 6643

FORTEPIAN „Wirth” najnowszy model, tania sprzedam: Starowiślna 12/22 6642

SPRZEDAM cegle nowa, oraz cement tania: Kraków, ul. Zamłuski, 6893

ZAKOPANE, Narożnik 2. pięrzszorzędny ul. 2.500 kmb — 55.000: Kubiński, Krupówki (Wiadomość: Kawłarna Ziemiańska). 281

WILLE w Zakopanem zamienie na obiekt lub parcele, nadające się na fabrykę. — Wiadomość: Kubiński, Krupówki (Kawłarna Ziemiańska). 280

DŁUG hipoteczny, tyśiącdolarowy, na dużej kamienicy i parceli, sprzedam: Biuro Powiernicze, Sławkowska 4/III. 6899

POCZTÓWKI imienin, urodzin i wszelkie inne wizytówki bilety polskie i niemieckie do wszelkich okoliczności, — relify, odbianki, wycianki, książeczki i zabawki, serwetki, papiery kredensowe i tortowe, listowe w mapkach, blokach i kasetkach ramki i t. d. Wysyłka też pocztą. Ceny przystępne. Hurtownia kart widokowych, Kraków, Lubiec 3, I p. 6829

SPRZEDAM sypialnie nowoczesną, maszynę do szycia, kredens kuchenny: Krowoderska 52. 6888

PELERYNKI z hisz srebrynych sprzedam. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6828”. 6828

POKOJU z kuchnią poszukuje. — Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6851”. 6851

PARCELA gruntowa, jednorodmowa, pod Krakowem, — sprzedam Biuro Powiernicze, Sławkowska 4/III. 6858

PATEFON walizkowy, 2-sprężynowy, — marki „Garard”, płyty sprzedam: Dwernickiego 7, m. 9. 6867

SPRZEDAM palto i ubranie żakietowe. Siemiradzkiego 23, m. 8. 6868

SALONIK machoniony, — biurko orzech — sprzedam. Kraków, — Asnyka 5/12a. 6872

„OPEL” 4 osobowy w dobrym stanie na chodzie do sprzedania: — Kraków Dunajewskiego 3, IV p., m. 26. 6874

PATEFON z płytami sprzedam: Szpitalna 24, m. 3. 6790

SPRZEDAM cegle nowa, oraz cement tania: Kraków, ul. Zamłuski, 6893

ZAKOPANE, Narożnik 2. pięrzszorzędny ul. 2.500 kmb — 55.000: Kubiński, Krupówki (Wiadomość: Kawłarna Ziemiańska). 281

WILLE w Zakopanem zamienie na obiekt lub parcele, nadające się na fabrykę. — Wiadomość: Kubiński, Krupówki (Kawłarna Ziemiańska). 280

DŁUG hipoteczny, tyśiącdolarowy, na dużej kamienicy i parceli, sprzedam: Biuro Powiernicze, Sławkowska 4/III. 6899

POCZTÓWKI imienin, urodzin i wszelkie inne wizytówki bilety polskie i niemieckie do wszelkich okoliczności, — relify, odbianki, wycianki, książeczki i zabawki, serwetki, papiery kredensowe i tortowe, listowe w mapkach, blokach i kasetkach ramki i t. d. Wysyłka też pocztą. Ceny przystępne. Hurtownia kart widokowych, Kraków, Lubiec 3, I p. 6829

SPRZEDAM sypialnie nowoczesną, maszynę do szycia, kredens kuchenny: Krowoderska 52. 6888

PELERYNKI z hisz srebrynych sprzedam. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6828”. 6828

POKOJU z kuchnią poszukuje. — Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6851”. 6851

PARCELE budowlane w Krakowie, Pradniku Czerwonym, Ojcowie — wille i pensjonaty w Zakopanem sprzedam Biuro, Basztowa 10/2. 6876

PATEFON walizkowy, marki „Garard”, płyty sprzedam: Limanowskiego 19/5, Podgórze. 6830

ŁÓZKO składane, kożuch, poduszka, lampka antyczna sprzedam. Kraków, Grzegorzecka 14, m. 13. 6829

UWAGA! 4 parcele stary Kraków, łącznie 1000 sążni tania, 50 sążni sprzeda administrator. — Płone zgłoszenia: Biuro „Centrala”, Kraków, Florjańska 24, II p. 6878

LOKALE 2 POKOJE, kuchnia, potrzebne od marca (Bronowice Małe) mogą dać czynsz z góry. Zgłoszenia pod: „Solidny”, Biuro ogłoszeń, Sienna 12. 6731

AKADEMICZKA język francuski, przygotowuje do gimnazjum i liceum chętnie wyjedzie. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6796”. 6796

MAŁŻEŃSTWO bezdzietne poszukuje pokoju z kuchnią, może być Podgórze, czynsz z góry. Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6785”. 6785

POKÓJ nmeblowany solidnym panom do wynajęcia: Lea 5, m. 6. 6784

POKÓJ komfortowy, czysty: ulica Jabłonowski 4/4. 6781

KTÓRA z Pań nauczycielek ofiaruje skromny pokój wstędzonej z Poznania, starszej, spokojnej koleżance! Łaskawe zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6809”. 6809

NOCLEGI wygodne — srodmiennie Kraków, Asnyka 5, drugie piętro, Kowalska. 6873

SZUKAM 3 pokoi kuchnia, komfort, blisko tramwaju. Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6804”. 6804

POKÓJ z kuchnią poszukuje. — Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6851”. 6851

POKÓJ z kuchnią poszukuje. — Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6851”. 6851

POKÓJ z kuchnią poszukuje. — Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6851”. 6851

POKÓJ z kuchnią poszukuje. — Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6851”. 6851

POKÓJ z komfortem: Pełdzielców 15, m. 11 6788

DWA pokoje umeblowane, kulturalne poszukiwane dla dwóch punktualnych piatników. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6896”. 6896

MIESZKANIA wolne, nmeblowane, lokale, sklepy wynajmuje bezpłatnie: — Najstarsze Biuro Szachowska, Jagiellońska 10/6. 6890

POSZUKUJE zaraz lokalu na wytwórnię, 2-3 ubikacje, oficy, na parter, piętro, woda bieżąca, — światło. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 6858”. 6858

PLASZCZE, kostiumy wykonuje, przerabia, modernizuje Pogotowie Krawieckie, — Kraków, Jana 13. Telefon 119-90. 6832

UNIEWAŻNIAM skradzione dokumenty legitymację Szkoły Przemysłowej w Krakowie, kartę rejestracyjną, wydział metryki urodzenia — Syciarz Zygmunt. 6838

UNIEWAŻNIAM skradziony dowód osobisty, kartę rejestracyjną — Poklewski Jan, urodzony 1912. 6512

UNIEWAŻNIAM skradzione koncesje spirytusowe na nazwiska: 1) Olga Marja Borowska, Alwernia; 2) Wincenty Kramarczyk, Kwaczala — wszystkie trzy powiaty Chrzanów, wydane przez Izbę Skarbową w Krakowie. 6819

UNIEWAŻNIAM zgubiona karta chlebowa i kartę Nr. 3937. 6871

UNIEWAŻNIAM zgubiona karta chlebowa i kartę Nr. 3937. 6871

UNIEWAŻNIAM zgubiona karta chlebowa i kartę Nr. 3937. 6871

UNIEWAŻNIAM zgubiona karta chlebowa i kartę Nr. 3937. 6871

UNIEWAŻNIAM zgubiona karta chlebowa i kartę Nr. 3937. 6871

UNIEWAŻNIAM zgubiona karta chlebowa i kartę Nr. 3937. 6871

UNIEWAŻNIAM zgubiona karta chlebowa i kartę Nr. 3937. 6871

UNIEWAŻNIAM zgubiona karta chlebowa i kartę Nr. 3937. 6871